

כטוב בעיניכם

קומדיית אהבה מאת ויליאם טקספיר

תרגום: דן אלמגור | עריכה ובימוי: אודי בן משה

זוכה פרס ישראל

הקאמרי
התיאטרון של תל-אביב

המשכן לאמנויות הבמה, שד' שאול המלך 19 ת"א

כטוב בעיניכם

מאת ויליאם שקספיר
נסח עברי דן אלמגור

עריכה ובימוי **אודי בן משה**
תפאורה **לילי בן נחשון**
תלבושות **אורן דר**
מוסיקה **יוסף ברדנשווילי**
וידאו ארט **יואב כהן**
תאורה **חני ורדי**

עוזרת במאי **כנען אליאל**

משתתפים:

בחצר הדוכס

רוזלינד, בתו של הדוכס המגורש
סיליה, בתו של הדוכס פרדריק
אורלנדו, בנו הצעיר של סר רולנד המנוח
אוליבר, אחיו של אורלנדו
אדם, משרת שגידל את אוליבר ואורלנדו
הדוכס פרדריק
לה בו, מאנשי חצרו של הדוכס פרדריק
השוטה (אבנבוחן)
ג'ייק, שומר ראשו של פרדריק
שומר ראש א'
שומר ראש ב'
שומר ראש ג'

ביער ארדן

הדוכס המגורש
אמין, בן לווייתו של הדוכס
בני לווייה של הדוכס המגורש

קורין, רועה צאן
סילביוס, רועה צאן
ז'אק, מתבודד מלנכולי
אודרי, רועת כבשים
פיבי, רועת עזים
הכומר חבקוק
ויליאם, חוטב עצים

מנהלת ההצגה **נילי בארי**
מנהל הבמה **רון שלו**
עובד במה **ישראל טזוז**
תאורן **אהרון נחום (שבי)**
סאונד **אייל רייכשטט**
בקליינר **סאונד אנדריי חריסטיצ'נקו**
עזרה בהקלטות **רואי שוורץ**
תכנות וידאו והפעלה **אוהד לויטן**
הלבשה **מאיה לוי**
אבזרים **רעיה לידר**
איפור **כל המחלקה**
בניית התפאורה **גולדין תפאורות**

מחלקות הייצור של הקאמרי להצגה זו:

תפאורה ובמה: **ג'קי חן, יואב ויס**.
תלבושות ומתפרה: **הדס אבנרי, אביב רון, מיכאל צ'בן**,
אבזרים: **אורלי שנברגר, נטשה מנטל**.
מסיכות: **לילי בן נחשון, אורלי שנברגר**.
איפור: **רנה שפּלר, לרה גולומב, מיכל שביט, מיכל עשת**,
מיטל אייזנשטיין, אירה סימנובה, קרן וילנסקי.
פאות: **מלאני קפלן, לנה פרגמן, נטשה אוסמולובסקי**,
טניה רוזנשטיין, אירנה סגל.

עריכת התוכניה: **רבקה משולח**
עיצוב התוכניה: **פרסום מכטינגר**
צילום השער: **ינאי יחיאל**
עיצוב כרזה ושער התוכניה: **רובי מרלי**
צילומים: **רדאי רובינשטיין**

הצגה ראשונה: **13.1.16**
משך ההצגה: **כשעה וחמישים דקות**.
אין הפסקה

אולה שור סלקטר
דנה מיינרט
אודי רוטשילד
אסף סולומון
עזרא דגן
אוהד שחר
ערן מור
נדב אסולין
ערן שראל
זיו קלייר
ישי בן משה
ניר ברק

אוהד שחר
ערן מור
מיה לנדסמן, נטע פלוטניק,
זיו קלייר, ישי בן משה,
שלומי אברהם, יובל סגל,
ניר ברק
שלומי אברהם
יובל סגל
שמואל וילוז'ני
מיה לנדסמן
נטע פלו
שלומי אברהם
ערן שראל

בנק הפועלים

זוכה פרס ישראל
הקאמרי
התיאטרון של תל-אביב

כטוב בעיניכם

עלילת המחזה "כטוב בעיניכם" מתרחשת ביער קסום המשמש בגירסה זו כמפלט מפני עולם מודרני, המשועבד לכוח ולכסף, עולם שבו בני האדם איבדו את פרטיותם: עוקבים אחריהם, מצותתים להם והם הפכו ל"עבדים" של "אח גדול" בדיקטטורה נטולת רגשות. רק ביער הם יכולים לשוב ולאהוב, להתחבר אל האנושי שבהם, אל הבושה, הצער, החמלה, ואל היכולת לפתח קשרים אינטימיים. ביער משגשגת החירות, פורחים השירה, האהבה והיצר. זהו עולם פיוטי, מתעתע, משעשע, רווי חוכמת חיים, שניות ותנופה תיאטרלית, מוסיקלית, המזכירים כאז, כן עתה, ש"כל העולם במה וכל האנשים שחקנים הם".

את העלילה של "כטוב בעיניכם" ביסס שקספיר כפי הנראה על "רוזלינד", רומן פסטורלי, פרי עטו של תומס לודג' שהופיע ב-1590 ויצא לאור במהדורות אחדות. לודג' עצמו התבסס על "סיפורו של גמלין" שיר סיפורי מן המאה ה-14, שמחברו אינו ידוע. "כטוב בעיניכם" עלה לראשונה על בימת תיאטרון ה"גלוב" ב-1599 / 1600.

"כטוב בעיניכם" בישראל

התיאטרון הקאמרי 1955, תרגום: רפאל אליעז בימיו: יוסף מילוא

התיאטרון הקאמרי 1973, תרגום: אברהם עוז בימיו: פיטר ג'יימס

פארק הירקון- הקאמרי 1978, תרגום: אברהם עוז בימיו: פיטר ג'יימס (חידוש הפקה משנת 1973)

אוניברסיטת תל אביב החוג לאמנות התיאטרון 1986, תרגום: אברהם עוז בימיו: שמואל בונים

תיאטרון באר שבע 1990, תרגום: אברהם עוז בימיו: עמרי ניצן

התיאטרון הקאמרי 2001, תרגום: דן אלמגור בימיו: עמרי ניצן

המדיטק בשיתוף בית ליסין 2013, תרגום: דורי פרנס עיבוד ובימוי: עידו ריקלין

נטע פלוטניק, אולה שר סלקטר, אודי רוטשילד, יובל סגל

ויליאם שקספיר 1564 - 1616

לא הרבה ידוע על חייו האישיים, על דמותו ואופיו, על השקפותיו ורגשותיו של מי שנחשב גדול המחזאים בכל הזמנים. ידועים תאריכי הולדתו ומותו המשוערים, נישואיו לאן האתווי ב-1582 בהיותו בן 18, הולדת בתם סוזנה ב-1583 והולדת התאומים האמנט וג'ודית ב-1585. מכאן ועד ל 1592 לא נותרו בכתב עדויות לפעילותו ולמהלכיו של ויליאם הצעיר. אפשר למצוא איזכורים של מחזותיו המוקדמים ביצירותיהם או בכתביהם של יוצרים אחרים בני התקופה; הרשומות התקופתיות מגלות כי היה שחקן מוערך ומשורר מהולל וכי ההספק שלו היה

מדהים: במשך 24 שנה, מ-1590 עד 1614 כתב 37 מחזות, 5 פואמות ומחזור סונטות. אבל אין בנמצא אסמכתות ביוגרפיות מוצקות, עובדה שהובילה להשערות רבות המבוססות על מחזותיו. עושרה ורבגוניותה הבלתי נתפס של יצירתו העלו לא פעם את הספק כי לא יתכן שאדם אחד כתב את המכלול המגוון והגאוני הזה.

לאחר ארבע מאות שנים של חיפושים בלתי פוסקים, עלה בידי החוקרים וההיסטוריונים למצוא כמה עשרות מסמכים הקשורים לויליאם שקספיר ולבני משפחתו: אך מסמכים ותעודות יכולים אולי לספר לנו על הצד הרשמי של מהלך חייו, אך לא אומרים כמעט דבר על חייו הרגש שלו.

ויליאם שקספיר הגיע ללונדון בעיתו הנכון לעשות שימוש מלא בחיי התיאטרון העשירים, שבודאי היו בגדר חידוש מרענן לעלם מסטרטפורד. הוא פגש משוררים ומחזאים מהוללים, שחקנים מיומנים וקהל צופים שוקק, שייצג את כל מעמדות החברה ושהיה בו כדי לעורר השראה. האיש ותקופתו חיו כנראה בהרמוניה מלאה. המחזות הראשונים המיוחסים לו הם שלושת החלקים של "הנרי השישי".

1595 הפך לאחד מבעלי המניות בלהקת "אנשי צ'מברליין" שלימים, כשעלה על כס השלטון המלך ג'יימס הראשון, הפכו להיות "אנשי המלך". בין השנים 1594 ועד 1611 כשפרש, היה כנראה המחזאי האהוד ביותר ואולי גם המוערך ביותר, שבחר לא להיות מעורב ביריבויות ובמאבקים בין התיאטראות של זמנו. אחת העדויות להצלחתו האמנותית והכלכלית היא העובדה שב 1597 רכש בית גדול ומרווח בסטרטפורד, בו התגררו אשתו וילדיו. מניחים כי בכל השנים ששהה בלונדון שמר על קשר הדוק עם משפחתו. מות בנו האמנט, בן ה-11 השרה עליו צער כבד שאולי מסביר, בין היתר, את המעבר לכתיבת הטרגדיות הגדולות. מעמדו האיתן של שקספיר לא התרופף גם כאשר הופיעו על בימת התיאטרון הלונדוני מחזאים חדשים שהידוע ביותר ביניהם היה בן ג'ונסון. כמחזאי, קנה לו שקספיר את הערצתם של שוחרי התיאטרון האנינים והקהל הרחב כאחד. ב-1599 הקים יחד עם חבריו ללהקה את אולם ה"גלוב" שעל במתו הוצגו לראשונה "וליוס קיסר", "המלך ליר" ו"המלט".

ב-1612, לאחר כעשרים שנות פעילות בזירה התיאטרון הלונדוני, פרש שקספיר והצטרף לבני משפחתו בסטרטפורד עירו, שם הפך לדמות ציבורית מרכזית. צוואתו, שנכתבה כחודש לפני מותו, נחתמה ב 25 במרס, 1616. ב-1623 שניים מן הקולגות שלו מלהקת "אנשי המלך" הוציאו לאור 20 מחזות שלא ראו אור בדפוס בחייו, כשהם מחלקים אותם לקטגוריות של קומדיות, מחזות היסטוריים, וטרגדיות. גם עובדה זו מעידה על ההערכה הרבה שרחשו בני דורו לאיש וליצירותיו. חלפו בערך 150 שנה עד שיצירותיו של שקספיר נדדו אל מעבר לגבולות אנגליה והחלו להשפיע על הדרמה העולמית. ברבע הראשון של המאה ה-17 כללו שחקנים אנגלים, בעיקר קומיקאים, חלקים ממחזותיו של שקספיר במופיעיהם, בצאתם לסיבובי הופעות באירופה. מלבד זאת נותר

שקספיר בלתי ידוע לחלוטין מחוץ לאנגליה עד לתוך המאה ה-18, כשוולטיר הסב את תשומת הלב ליצירתו ב-1734. התרגומים הראשונים של מחזותיו הופיעו בשפה הצרפתית ומשם הגיעו לידי האיטלקים. בגרמניה היה זה השחקן הגדול שרדר שהעלה לראשונה את שקספיר על הבמה עם "המלט", בהמבורג ב 1776.

בעברית הופיעו לראשונה תרגומיהם של יצחק זלקינסון, "רם ויעל" ("רומיאו ויוליה") ב 1878 ושמואל לייב גורדון "המלך ליר" ב-1899.

התיאטרון האנגלי בימיו של שקספיר

העידן הגדול הראשון של התיאטרון האנגלי בתקופת שלטונה של המלכה אליזבת הראשונה 1558 - 1603 הוכתר ע"י הופעתו של מחזאי שלימים הפך להיות המפורסם ביותר בעולם, וויליאם שקספיר. עם המחזאים המהוללים האחרים בתקופה זו נמנו גם כריסטופר מרלו, תומס קיד, ג'ון לילי, שעבודתם הושפעה מן התיאטרון היווני העתיק ומן המחזאים הרומיים, בעיקר סנקה. הטרגדיה האנגלית הראשונה "גורבודוק" נכתבה והוצגה ע"י קבוצת תלמידי החוג למשפטים ב-1562, כשהמלכה אליזבת יושבת בקהל. הקומדיה האנגלית הראשונה "ראלף רויסטר דויסטר" מאת ניקולאס אודאל, הוצגה בערך ב-1563. ז'אנרים אחרים של מחזאות אנגלית מקורית שצצו במהלך התקופה היו "טרגדיות נקם" ו"קומדיות בורגניות". כ-21.000 מתושבי לונדון, כלומר, שמינית האוכלוסיה, ביקרו בתיאטרון לפחות פעם בשבוע. בהצגות שהתקיימו בסביבות שתיים אחר הצהריים. המלכה עצמה ראתה רק חמש הצגות מקצועיות בשנה, עבורן שילמה לכל להקה בערך 10 ליש"ט. היא החרימה מחזות שעסקו בדת או בנושאים פוליטיים, כיון שבתקופות שקדמו לה השתמשו במחזות כגון אלה לצורך תעמולה או חתירה תחת השלטון. שחקנים שלא היה להם רשיון להציג, נחשבו בעיני החוק כנוודים בלתי רצויים, ולכן חיפשו להן הלהקות פטרונים מבין אנשי האצולה, שיתנו להן את חסותם. בתקופות של מגיפות נסגרו תיאטרוני לונדון והשחקנים יצאו למסעי הופעות באזור, כדי למצוא את פרנסתם. כל השחקנים בתיאטרון היו גברים ונערים, כשהצעירים ביותר ביניהם שיחקו את תפקידי הנשים. בצעירותו של שקספיר היו השחקנים מציגים בכל מקום שיכלו - על במות מאולתרות שהוקמו מתחת לכיפת השמיים, בבתיהם המרווחים של אנשי האצולה, בחצר המלכה, ובחצרות פונדקים שהיו מוקפות במרפסות וביציעים מהם נכנסו אל חדרי המגורים. כשהעגלונים פרקו סחורות היו חצרות הפונדקים נסגרות בפני השחקנים. בשאר הימים היו השחקנים צריכים לשכור את החצרות מידי הפונדקאי. הפונדקים בלונדון היו נתונים לפיקוחה של מועצת העיר שלא ראתה את להקות השחקנים בעין יפה. בשנת 1574 הועלתה דרישה שהלהקות והתיאטראות יוכרו על פי חוק, בגלל החשש ש"להיטותם המופרזת של המוני בני אדם ובעיקר עולי-ימים לחזות בהצגות והופעות, מהווה קרקע פורייה לתגרות ולקטטות..." המועצה קבעה שפונדקאים שמעוניינים לזכות ברשיון על מנת להעלות הצגות, יפקידו ערבון ויתרמו לצדקה. הקשיים שנערמו בפני הלהקות הם כנראה אלה שדירבנו את ג'יימס בארבייג' (נגר שהפך לשחקן) לשכור בשנת 1576 חלקת אדמה מחוץ לגבולות השיפוט של העיר ולבנות עליה את הבניין הראשון הקבוע באנגליה שנועד להעלאת הצגות. הוא קרא לו בפשטות "התיאטרון". ידוע שהיה זה מבנה עשוי עץ ושבמהרה קמו לו חיקויים שהמפורסם ביניהם הוא "הגלוב" (1599), שנבנה מעברו השני של נהר התמזה (גם זה מחוץ לתחום השיפוט של העיר) מעצי התיאטרון של בארבייג', שנהרס כאשר תם תוקפו של חוזה השכירות. בתיאטרון "הגלוב" הוצגו לראשונה רבים ממחזותיו של שקספיר. קיימים שלושה מקורות מידע לגבי מבנהו של התיאטרון האליזבתני: ציורים, חוזה אחד והוראות בימוי שנכללו במחזות עצמם. הצופים שראו את ההצגה בעמידה (כ-800 איש) תמורת פני אחד, היו חשופים לשמיים (ההצגות נערכו רק בשעות היום כי עדיין לא נעשה שימוש בתאורה מלאכותית). לצופים שהיו מוכנים להשקיע יותר מפני (כ-1500 איש), נועדו שלושה יציעים מקורים בגגות קש ומצויידים בשרפרפים או בספסלי עץ. גם על הבמה עצמה יכלו לשבת צופים בעלי זכויות יתר, תמורת תשלום הולם. הפונדקים היו מבני עץ שבמרכזם חצר עגולה או מתומנת, עם במת עץ גדולה, שנשמכה אל אחד הקירות ופרצה לתוך החלל המרכזי. הוראות הבימוי מלמדות אותנו שהעלייה אל הבמה היתה דרך שתי דלתות שנקבעו בצד האחורי של הבמה במרחק גדול זו מזו. מעל הדלתות הותקן גגון "השמיים", שנתמך ע"י עמודי עץ. מאחורי הדלתות נמצא חדר ההלבשה, ומעליו היה יציע שניתן לאחסן בו את המכונות ששימשו להרמת או להורדת שחקנים או חלקי תפאורה, כמו כסא מלכות וכ' ומעל ליציע נבנה מגדל, ממנו הכריז המחצצר את תחילת ההצגה. אפשר היה לרדת מן הבמה אל משטח תחתון יותר - "הגיהנום" - דרך דלת מיוחדת ברצפת הבמה, שם יכלו להסתיר את המכונות ששמשו להעלאת רוחות ושדים, או למשל בתור קיברה של אופליה בהצגה "המלט".

בצד התיאטרון הציבורי היה גם תיאטרון פרטי שגבה דמי כניסה גבוהים יותר. במקביל לצפייה בהצגה העסיק הקהל את עצמו באכילה ובשתיה, בפיצוח אגוזים, בלעיסת תפוחים, ולעיתים קרובות - ברגעים של אי שביעות רצון - בזריקת הקליפות והגלעינים על השחקנים.

מדוע שקספיר אינו מתיישן?

מי שחושב ששקספיר הוא יונסקו, אבל טוב יותר, בקט אבל עשיר יותר, ברכט אבל אנושי יותר, צ'כוב עם כתרים, וכולי, אינו נוגע בעצם העניין. מה שעבר דרך האיש הזה, הקרוי שקספיר, והגיע לידי קיום על הנייר, הוא דבר שונה לגמרי מיצירה של כל סופר אחר. מי שניסה לחפש ב-37 המחזות שלו את השקפת עולמו ואת אישיותו של שקספיר, לא מצא. מחזותיו אינם מבטאים את השקפתו על העולם, יצירתו היא ישות שכמעט דומה למציאות עצמה. מה שקספיר כתב אינו אינטרפרטציה, זהו הדבר עצמו. כל אחד ממעצבי ההצגה ויוצריה נותן ביטוי לתקופתו שלו. כל אדם, כל יוצר, מביא אתו את אשר הינו.

מהו ההבדל בין העיתון של אתמול לבין עמוד מיצירותיו של שקספיר שנכתבו לפני מאות שנים? מדוע שקספיר אינו מתיישן? השאלה נשמעת פשטנית, ומיגוון התשובות שניתנו לה במשך השנים לא פתר את התעלומה. שקספיר התחיל כל מחזה בסיפור. וכאן, לדעתי, ניתן למצוא את אחד ההבדלים המהותיים בין העיתונאי לבין שקספיר. אם כותבים בעיתון על פשע, למשל, עוסקים ברובד אחד ויחיד של התופעה, הרובד העליון. שקספיר, שרחש כבוד רב לאמנות הסיפור, היה ער לא רק למעשה עצמו, אלא גם למערכות היחסים שהיו קשורות למעשה והתקיימו על אין ספור רבדים. וכך הוא פיתח לעצמו כלי ביטוי יוצא דופן, מורכב ומרובד, שאנו מכנים אותו 'שירה', ובעזרתו יכול היה בשורה אחת ויחידה לקפל גם את המשמעות הנראטיבית ומשמעות האופי האנושי, ובה בעת למצוא את המילים ההולמות מתוך עשרים אלף המילים שעמדו לרשותו: למצוא את המילים שהכילו את כל רובדי האסוציאציות שנשא עמו.

מתוך "להציג את שקספיר" מאת פיטר ברוק

נדב אסולין, דנה מיינרט, אולה שור סלקטר

פליטים פוליטיים ביער ארדן

אברהם עוז

נקודת המוצא של הקומדיות השקספיריות כולן כרוכה בהגירה, ארעית לפחות, של אחת הדמויות או מרביתן מזירת העלילה הראשונית או אליה; תיקון המעוות הקומי כרוך תמיד במפגש בין-מקומי. אבל מעבר למשמעות שעובדה זו נושאת לגבי המסגרת העלילתית והתמטית של המחזות, עצם ההתמודדות עם עולם חדש היא מרכיב דומיננטי בעיצובן של דמויות שקספיריות רבות...

במרכז המחזה בוחן המחזאי בעיקר את חבלי הסתגלותה של חברת מהגרים שלמה לעולם זר ושונה, המגדיר מחדש את הקשרי קיומם, תפקודם ואף אישיותם... גולי יער ארדן, רובם פליטים פוליטיים ומיעוטם מצטרפים מרצון, עוקרים - בתהליך שתחילתו בטרם החלה העלילה הבימתית והמשכו במהלכה - מחצרו של הדוכס המרושע פרדריק, חומס כתר של אחיו, ותוהים בדרך הלימוד וההתנסות על סוד קיומם האישי והחברתי במחוזות הפסטורלה... החזון הפסטורלי לעולם איננו יליד הדמיון הכפרי: ביסודו עומדת תחושת אובדן הפוקדת את מי שאיננו מורגל בנופי הטבע. בן הכפר היושב תחת גפנו ובתוך עדריו מעשה שגרה אינו נזקק לערגה פיוטית אל אושרו הרוגע. לפיכך הורתה ולידתה של הפסטורלה דווקא בפרספקטיבה העירונית המתנגעת עדיין אל שורשיה האבודים... "כטוב בעיניכם" אינו מחזה פסטורלי תמים אלא במבט ראשון. העולם הפסטורלי הוא במקורו אמנם, עולם העדן שאבד, "העולם האחר", הנשאף, מדומיין ונחלם על ידי בני התרבות כחלופה כמו-אוטופית לעולמם שנתקלקל. אלא שמיד עם חלוף הנאיביות הראשונית במסורת הפסטורלית, המאוכלסת רועים מסוגננים המחזרים בשקיקה נואשת אחר רועות יפות עין, נגלות לעין גם הקלקלות שבעולם הטבע, שאכזריותו אינה מובהקת פחות מפשטותו והתום המאפיין אותו נבדל אך במעט, אם בכלל מן הטפשות והבורות. וכך, בצד הברייחה מעולם השררה הנשחח של העיר או החצר, משקפים נופי הפסטורלה גם את שחיתותם של אותם עולמות מסוכנים או דקאדנטיים המצויים בקוטב המנוגד של קשת הנסיון האנושי.

אכזריותה של פיבי המתעמרת בסילביוס האוהב אותה, בערותם המשוועת של ויליאם, אודרי ומר אוליבר, וביקורתם של ז'אק המלנכולי ואבנבוחן השוטה על ילידי היער והמתנחלים בו כאחד לא נולדו ביער ארדן של "כטוב בעיניכם"... ז'אק, בדבריו, מרחיק לכת בביקורתו עד שדומה שאינו מבחין כלל בין התנהגותה של פמליית הגולים בחיק הטבע לבין שחיתותה של החצר שממנה הודחו. ז'אק מתעלם לחלוטין בדבריו ממציאותו של היער הפסטורלי. בין העפאים והגזעים הקדמונים, הרחק מכל ישוב מתורבת, הוא ממשיך להטיף לדוכס ופמלייתו אודות צביעותן ורקבונן המוסרי של העיר והחצר.

מתוך המבוא לתרגומו של פרופ' אברהם עוז ל"כטוב בעיניכם".
פרופ' אברהם עוז מלמד תיאטרון באוניברסיטת חיפה ובאקדמיה לאמנויות המופע.

ערן מור, ניר ברק, זו קלייר, ישי בן משה, יובל סגל

הערות מספר עם הצגת "כטוב בעיניכם"

את "כטוב בעיניכם" התחיל שקספיר לכתוב בשנת 1593. סמוך לאותה תקופה יצאו לאור "אלמנך הרועים" לספנסר ו"ארקדיה" לסידיני. לשתי היצירות האלו יצאו מוניטין בשעתן וביחוד ל"ארקדיה" שחרגה מגבולות אנגליה וכבשה את קהל הקוראים גם ביבשת אירופה. יצירות אלה ורבות אחרות מסוג זה בתחום השירה, הסיפור והמחזה, שימשו ביטוי למאוייה הרומנטיים של התקופה ההיא. מתוכן עלתה הסיסמה "חזרה אל הכפר". הסיסמה לכשעצמה אין בה פסול, אלא שכאן לא היתה משום כמיהה אל הטבע, או שאיפה לפשטות ופריקת עול הקונבנציות, כי אם מין קפריזה, צעד נוסף לקראת ניוונה של החברה האצילה-המעודנת, כביכול. ציירים ציירו ופסלים פיסלו בני אצילים בלבוש של בני כפר, מלחינים חיברו שירי רועים וציידים בקצב של מינואט, וגיבורי הסיפור והשיר היו בנות כפר, רועים ורועות, שרק יפי האלים שוכני האולימפוס ישווה להם. סגנון זה ששלט באנגליה בתקופה ההיא, שימש לשקספיר רקע לצד הסאטירי בקומדיה שלו "כטוב בעיניכם". אך גם הסאטירה היא רק אחד הכלים בתזמורת העשירה שלו. המחזה הפסטוראלי היה בתקופה ההיא צורה דרמטית מקובלת ביותר, ושלטה על הבמות בשפע דימויים מן המיתולוגיה הקלאסית. זוגות של אכרים נאהבים שלא ידעו את שפת עמם היו משבצים בדיבורם אימרות כנף לטיניות. על רקע זה ניתן להבין את כוונתו העוקצנית של שקספיר ששם ללעג סגנון זה מראשית המחזה ועד סופו, החל מאורלנדו התולה שירי אהבה נדושים בעצי היער, אשר אבנבוחן מלגלג עליהם, וכלה ברוזלינד הבולמת את השתפכותם הלירית של ידידיה. אותם אצילים גולים חיים להם ביער, אך איש בהם אינו מנסה לשנות את אורח חייו והליכותיו. יוצא מכלל זה הוא אבנבוחן השוטה המתאהב ברועת צאן ולאו דווקא מטעמים רומנטיים. שקספיר משלח את חיצי מנהגי הארמון ושם לצחוק את האצילים ואת הרועים גם יחד, את אלה מתוך אירוניה ואת אלה מתוך חיבה. כשהוא מציג את הטיפוסים הכפריים הוא אינו מעטר אותם בעיטורים מזוייפים, אלא מתאר אותם כאנשי עמל פשטניים ותמימים, שריח השדה והדיר עולה מהם. ואגב התיאור אתה כאילו שומע את ההערה הדוקרנית של הדרמטורג הגדול: אדרבא, נסו להידמות אליהם!

**מתוך ההקדמה של יוסף מילוא הכלולה בתוכנית ההצגה "כטוב בעיניכם"
שביים בקאמרי ב-1955**

הכפילויות - לא רק לשם חיסכון

הכפילות - אותה תחבולה תיאטרונית המטילה על שחקן אחד יותר מתפקיד אחד, נהוגה כיום בתיאטרון מטעמי חיסכון בלבד. על"י להבטיח לקהל הצופים שלא זאת היא הסיבה שהניעה אותנו להשתמש בתחבולה זו בהצגה של "כטוב בעיניכם". להקתו של שקספיר, הידועה ביותר והעשירה ביותר בין להקות התיאטרון בזמנו מנתה לעיתים רחוקות יותר מ-12 שחקנים ושניים שלושה מתוכם היו נערים שנועדו לגלם תפקידי נשים. ולמרות זאת לא הגבילו עצמם המחזאים למספר הנפשות המצומצם הזה. המחזות האליזבתניים מונים בדרך כלל בין 25 ל-35 דמויות. הכפילות ההכרחית היתה נוהג מקובל על קהל הצופים. אף מלאכותי או שפם מודבק לא נועדו להסוות את הופעתו הרגילה של השחקן, והתלבשות המינימלית ששימשה את התיאטרון האליזבתני סייעה לסמן את זהותה של הדמות, בדרך מרומזת בלבד. יש להניח ששקספיר ובני דורו השתמשו ככל הנראה בכפילים כתחבולה מכוונת, שנועדה להוסיף משמעויות להצגה. תוצאה של הכפילויות היא היווצרותם של רובדי-משמעות נוספים: כשהטוב והרע מגולמים על ידי שחקן אחד, הם זוכים לעומק נוסף, אם גם רק במישור הפסיכולוגי. לא ידועה לי כל עדות בכתב על השימוש בכפילות, אבל התחבולה ממזגת בתוכה כושר המצאה פיוטי ושימושיות תיאטרונית בדרך שהיתה אופיינית לאליזבתנים. אני מקווה כי השימוש בכפילויות ב"כטוב בעיניכם" יגביר את הנאתכם מההצגה.

מתוך ההקדמה של הבמאי פיטר ג'יימס הכלולה בתוכנית ההצגה שביים בקאמרי ב-1973

חברה הזקוקה לריפוי

ב"כטוב בעיניכם" מתאבלים שני הגיבורים הראשיים בלא ליפול קורבן לחציו של קופידון העיוור, או למזימות של אחרים, או כנגד רצונם החופשי; הם מתאבלים מתוך חירות, בעיניים פקוחות, התאהבות הדדית, כאילו נולדו להגשים את מאווייהם הכמוסים ביותר... הדבר הבולט ביותר ב"כטוב בעיניכם" הוא תפקידה של הגיבורה עצמה. הגיבורה הערמומית במחזה זה היא התגלמות העיקרון הקומי הלכה למעשה. זוהי הזיה משעשעת ומשחררת, מרהיבה ומצודדת, שתכליתה לענג ולהרנין...

ראשיתו של "כטוב בעיניכם" מעמידה לפנינו חברה שלמה הזקוקה לריפוי, ולא מקרה ארעי או רוח תזזית רגעית אשר יבואו על תיקונם בבוא העת... המנוסה אל היער מסתמכת על מסורת הזמן האחר והמקום האחר של הדמיון הנוסטלגטי - "נווה העדנים", שבו שב האדם אל חיק הטבע ונוטש מאחורי גבו את התרבות המושחתת, ובכך מאפשר לאמת, לצניעות ולתום לתפוס את מקום הבוגדות, התחבלנות והיהירות המאפיינות את חוכמת החיים של עולם "התרבות". אך הקהל העוקב אחר הגיבורים במנוסתם מפני נישול, אכזריות, צביעות והונאות, מגלה ביער את נישולו של קורין, את בורותם הגסה של אודרי ושל ויליאם וגינוני חיזור מלאכותיים, שמכסים על רודנות מינית, אצל זוג הרועים הנאהבים. הסיפור אינו תם בטרם יגלו לביאות היער ונחשיו, כי גם ביער צפונות אפשרויות מאיימות, אשר אינן נפולות בקדרותן ואולי אף בטורפנותן, מן האפשרויות הצפונות בחצרות-האצולה המושחתות...

מתוך "הקומדיה השקספירית" מאת רות נבו הוצאת כתר, 1984

כל החלומות נפגשים ביער

התיאטרון מייצג בתוך עצמו את כל מערכות היחסים האנושיות, אך לא משום שהוא מחקה אותן. התיאטרון הוא תמונת כל היחסים האנושיים, מפני שהוא מבוסס על שקריות - שקריות קדמונית, בדומה לחטא הקדמון. השחקן משחק דמות שאינה הוא עצמו. הוא מי שאינו. הוא אינו מי שהוא. להיות עצמך פירושו לשחק את בבואתך שלך כפי שהיא מצטיירת בעיני זרים... בתמונות המסיימות את "כטוב בעיניכם" ניתן להבחין במשמעות כפולה זו של תחפושת; הרוחני והגשמי, האינטלקטואלי והחושני. הכל מתערבב. גופם של נערים ונערות, תשוקה ואהבה. סילביוס אוהב את רועת הצאן פיבי. פיבי אוהבת את גנימד, גנימד אוהב את אורלנדו, אורלנדו אוהב את רוזלינד, גנימד הוא רוזלינד, אבל זוהי רוזלינד שהיא גנימד, משום שרוזלינד היא נער, כפי שפיבי היא נער. אהבה היא ערך מוחלט ובה בעת היא גם עניין מוחלט של מזל. ארוטיות זורמת בגוף כמו זרם חשמל וגורמת לו לרעוד...

יער ארדן פירושו בריחה; בריחה מן הממלכה האכזרית, שבה, כמו תמיד ביצירתו של שקספיר, חוזרים על עצמם שני נושאים באובססיה: הגלייתו של הנסיך החוקי וגזלת ירושתו של האח הצעיר. עבור שקספיר הם מהווים את התמצית הבסיסית של תולדות החברה האנושית... רודן שתופס את המלכות, אח רודף את, אהבה וידידות שנהרסות על ידי שאפתנות, העולם נשלט על ידי ממון ותו לא.

המחזה "כטוב בעיניכם" נפתח באוירת המחזות ההיסטוריים של שקספיר; האויר דחוס וכולם מפחדים. הדוכס החדש חשדן, מקנא בכל דבר ובכל אדם, אינו בטוח במעמדו וראה בכל אדם אויב. כמו במחזות ההיסטוריים התקווה היחידה לישועה היא בריחה. בריחה בכל מחיר ובמהירות האפשרית...

יער ארדן הוא חזרה לתור הזהב, המקום היחיד בעולם הפיאודלי בו חדל הניכור להתקיים. ובאותו יער עצמו זה ז'אק החש את ניכורו שלו והוא מתוסכל לחלוטין... יער ארדן לועג לארקדיה (בספרות היוונית והרומית ובספרות הרנסנס זיהו את ארקדיה - חבל ארץ ביוון העתיקה - עם המושג גן עדן) ומהווה ארקדיה חדשה. האהבה היא בריחה מן ההיסטוריה האכזרית לעבר יער בדוי. יער ארדן הוא המקום בו כל החלומות נפגשים. הוא החלום עצמו וגם ההתעוררות מן החלום.

מתוך ספרו של יאן קוט "שקספיר בן זמנינו", 1964

נדב אסולין, מיה לנדסמן, ערן שראל, שלומי אברהם, אסף סולומון, דנה מיינרט

מיה לנדסמן, יובל סגל, נטע פלוטניק, שלומי אברהם, ישי בן משה, אוהד שחר

קיסמו של יער ארדן

יתכן שהיער הוא קסום... ואולם הקסם הוא מסוג יוצא דופן; ביער קיימות מציאויות מאיכויות אחרות. החשש לגבי סדר חיים אנושי וטבעי, המופיע תדיר אצל שקספיר, מביא בחשבון הן את האידיאלי (מה שצריך ויכול להיות), והן את המצוי (מה שקיים) ... אם הדוכס המודח אכן חוזר בסופו של דבר לדוכסות שלו אין זה רק מפני שהדוכסות שלו מוכנה לקבל אותו, אלא גם מפני שהוא נכון לקחת שוב לידיו את התפקיד המתאים לו. המצוקה ממתנת אותו ומידותיו הטובות מגיעות לבשלות. תפקידו האמיתי של היער, הקסם האמיתי שלו, הוא בהאצלת מתינות ואיזון. הדוכס, וכל האחרים הנכנסים ליער ארדן, יוצאים משם שונים מכפי שנכנסו... אל היער - מאגר החיים הטבעיים הנטולים מגבלות מלאכותיות של זמן - מגיעים מי שמאמינים בהתחדשות, על מנת להפיק ממנו כוחות מחודשים הדרושים כדי למלא את המשימות הניצבות בפניהם.

מתוך "אין שעון ביער" מאת ג'יי. ל. האליו, 1962

רוזלינד כהתגלמות ההרמוניה

לפני כמה מאות שנים, שקספיר, שכנראה לא ידע בבירור מה לעשות עם הדמויות שעמד ליצור, שלח אותן לשחק ביער ארדן (שנקרא כך אולי גם בגלל שמה של אימו מרי ארדן); הוא הורה לבחורה (שהיתה בעצם בחור) להתחפש לבחור, והשתעשע בניחושים מה יהיה האפקט של הסקרנות הנשית כשהוא משוחרר מהכבוד העצמי הנשי. הוא עשה את זה היטב אבל הוא גם עשה משהו נוסף. הוא הקפיד להסביר במסגרת המחזה עצמו שהחיים אינם אמורים להיות פיקניק מתמשך. נראה ששקספיר חיבב מאד את המחזה הזה ואף גילם כשחקן את התפקיד של אדם. דמותה של רוזלינד במקור היתה מורכבת עוד יותר מפני שעל הבמה ניצב עלם ששיחק תפקיד של אישה המחופשת לגבר המעמיד פנים שהוא אישה. השחקן-העלם גילם את תפקיד רוזלינד המחופשת לגנימד, המעמיד פנים שהוא רוזלינד... דמות אנדרוגינית זו מסמלת את האיחוד הטבעי של אותם הפכים שנועדו זה לזה. באמצעות השילוב של רוזלינד וגנימד (הכינוי הגברי שלה) ניתן לסמל את ההרמוניה הטבעית של כוחות מנוגדים, המהווים את 'השלמות האפשרית' של האדם. להכיר את רוזלינד פירושו לדעת שניתן ליישב ניגודים, ונישואים הם במהותם איחוד של ניגודים. אישיותה של רוזלינד היא השלמה, בלתי אפשרית לכאורה, בין הפכים. מעשיה מבטלים את הסתירות ויוצרים הרמוניה. רוזלינד, כדמות, מייצגת את הסדר שהושב אל כנו.

מכל הגיבורות השקספיריות רוזלינד היא הכשרונית ביותר. שקספיר היה מאד מדויק וממוקד בשרטוט מאפייניה ויצר דמות ייחודית, שפזיה ומאוזנת להפליא. היא הרבה יותר מתוחכמת ורבת-פנים מאורלנדו מכדי שתקבל אותו כבעל, אבל יער ארדן ממוסס את ההיררכיות. רוזלינד הולכת אל היער כדי לשפר את אורלנדו כאדם וכמאהב.

רוזלינד מלאת החיים היא יפהפיה בחיצוניותה וברוחה. אין דומה לה ביער ארדן או מחוצה לו. מזלה הטוב כדמות הוא להיות במרכזו של מחזה שבו לא יאונה כל רע לאף אחד. רוזלינד היא הדמות הנערצת ביותר אצל שקספיר - השם עצמו כנראה הילך עליו קסם. זה מאד יוצא דופן שדמות דרמטית יכולה להיות בו-בזמן כל כך מרתקת ויחד עם זה כל כך נורמטיבית: נטולת שנאה וטינה, לא מפגינה ביטויים של אגרסיביות לא כלפי עצמה ולא כלפי אחרים; חפה מכעסים ולעומת זה מלאת חיוניות וסקרנות. יותר מכל דמות נשית אחרת, רוזלינד, מלבד היותה אינטליגנטית, שנונה וחכמה, מייצגת את הסיכוי לחירות אמיתית. רוזלינד היא אנאליסטית של הרגש הקרוי אהבה, אבל בהיותה מאוהבת היא מנתחת ומבקרת את האהבה מבפנים. כדי להיות מאוהב ובו בזמן לראות את האבסורדיות של זה, צריך לקבל שעורים מרוזלינד. במובנים מסוימים רוזלינד היא דמות שהמודעות שלה חורגת מגבולות הדרמה.

"כטוב בעיניכם" הוא כותרת המופנית לקהל הצופים אבל אפשר היה גם לקרוא למחזה "כטוב בעיני רוזלינד" כיון שהיא מצליחה להגשים את כל מטרותיה.

מתוך ספרו של הרולד בלום, "שקספיר - המצאת האנושי" הוצ' ריברהד, ניו יורק

השוטה החכם

דמותו של השוטה המופיעה ברבים ממחזותיו של שקספיר היא אחת התופעות המענינות והמסקרנות ביותר ביצירתו. אפשר לחלק את השוטים שלו לשתי קטגוריות: **הליצינים** שאופיינו על ידי הומור "נמוך" ותעלולים פיסיים, שתפקידם היה "לדגדג" את הקהל בכל דרך אפשרית, לעורר את צחוקו ולבדח את קוני הכרטיסים העממיים שבאו להתבדר, לא פעם על חשבון הקנטות ועלבונות שהומטרו על ראשם של הליצינים עצמם. ולעומתם, **השוטים-החכמים**, השנונים, הפילוסופיים, מהירי המחשבה וחריפי הלשון, בעלי היכולת לבקר, לחשוף אמיתות ולהצביע על מגרעות. השוטים המאוחרים של שקספיר אופיינו גם על ידי מלנכוליה וציניות, ניכרת בהם עייפות קיומית, כמי שכבר ראו וחוו הכל, ובדבריהם מעוררי המחשבה, נמהלו מרירות ולאו.

השוטים החזיקו במשרה בחצר הדוכס או המלך, כמו יתר בעלי התפקידים. ניתנה להם מראש הרשות למתוח ביקורת על מעשיהם ומנהגם של הנעלים מהם, בעצם היה זה תפקידם ומה שמצופה מהם, לומר את האמת, גם אם היתה בה מידה של נועזות וחוצפה, כך שלשוטים של שקספיר היה פוטנציאל חתרני. בתוקף תפקידם ניתנה להם הזכות להחזיק בדעות מנוגדות לאלו של שאר הדמויות שאיכלסו את עולמם.

במרוצת הקריירה של שקספיר כמחזאי, השוטים שלו התקדמו והתפתחו מליצינים המתמחים בהומור פיס, לשוטים בעלי כישורים אינטלקטואליים, שהתמחו בהומור וורבלי ובלהטוטים לשוניים. אחדים מגדולי השחקנים של התקופה שגילמו את תפקידי השוטים, קנו להם מקום של כבוד בדברי הימים של התיאטרון של תקופתם.

אחד מאבות הטיפוס של השוטים-החכמים הוא אבנבוחן ב"כטוב בעיניכם". בעצם הוא הראשון לשוטים החכמים של שקספיר. הוא משרת בחצרו של הדוכס פרדריק והוא מהולל על שנינותו, על כשרון ההבחנה והאיבחון שלו לגבי דמויות ומצבים במחזה. אבנבוחן הוא מעין פרופסור למדעי החיים:

"כל שליט שבחצרו יש עקרבים זקוק מדי פעם גם לשוטה ואפילו לשוטים רבים. כי עיקר תפקידו של שוטה החצר הוא להסיט את דעתו של העם כדי שהעם לא ירגיש כמה הוא מטומטם."

מתוך מאמרו של ג'ון א. הארט, 1966

מחזה בשבע מערכות דן אלמגור

כחמישים שנה לפני שכתב שקספיר את "כטוב בעיניכם" - באמצע המאה ה-16 - נכתבו במנטובה שבאיטליה ארבעה "דיאלוגים על אמנות ההצגה על הבמה". מחברם הוא יהודה סומו, מחזאי ובמאי יהודי, שחיבר גם את המחזה העברי הראשון שהגיע לידינו - "צחות בדיחותא דקידושין". וכך כתב יהודה בפתח חיבורו היהודי על התיאטרון:

"מציאות חיינו עלי אדמות הוגדרה כבר על ידי פילוסופים קדמונים ומודרנים רבים כבימת תיאטרון עלי אדמות; כיוון שבני האדם, כל עוד הם חיים בעולם, חייבים לפעול ממש כפי שפועלים השחקנים על הבמה. כשם ששחקנים בטרגדיה, בקומדיה, או ביצירות דומות מודרכים על ידי הבמאי - זה נקבע כנסיך וזה כאזרח; זה כבעל אחוזה וזה כעבד; ואז הם יוצאים אל הבמה כדי לגלם את הדמויות שהוטל עליהם לגלם כמיטב יכולתם. ולבסוף, בגמר ההצגה, הם מסירים את בגדיהם המושאלים וחוזרים למצבם הקודם. ממש כך נולדים כל בני האדם כדי למלא תפקידים שונים בהתאם לרצונו של שליט היקום. והם ממלאים אותו כמיטב יכולתם, עד שדרמת החיים מגיעה לסופה. ואז, חלוץ ועירום מבגדיו המושאלים, זוכה כל אדם לעונש ולפרס, בהתאם לאופן מישחקו ולתפקיד שהוענק לו עם היולדו." אם אמנם הגיע שקספיר הצעיר לאיטליה, כפי שסוברים כמה מחוקרי תולדותיו, יתכן שפגש במנטובה את סומו, שהיה מאנשי התיאטרון הבולטים ביותר באיטליה, ושמע דברים מפיו. ואם ביקר אז בעיר סיינה, אולי גם ראה אז על רצפת הקתדרלה שלה ציור גדול, בו מופיעות כל שבע הדמויות המתוארות במונולוג של ז'אק, שרובן חופפות גם לדמויות הקבע של הקומדיה הלטינית וה"קומדיה דל'ארטה" האיטלקית (המאהב הרגשן, איש הצבא הרברבן, השופט הפדנטי, פנטלונה הקשיש). גם אם לא ביקר שקספיר באיטליה מימיו, יתכן שהושפע מתחריט של הציור הזה שהגיע לאיטליה.

ההקבלה בין חיי האדם בגילים שונים לבין בימת התיאטרון והדמויות המופיעות עליה, אינה איפוא המצאה של שקספיר, גם לא של סומו. מעל לדלת הכניסה של התיאטרון הלונדוני "גלוב" התנוססה בימי שקספיר בלטינית הכתובת "העולם כולו ישחק עלי במה" - ציטטה מדברי פטרוניוס הרומי, בן המאה הראשונה לספירה. הוא עצמו שאב רעיון זה מן הפילוסופים הסטואים של יוון העתיקה, שסברו כי כל אדם משחק בעולם - כבתיאטרון - תפקיד שנגזר עליו בידי הגורל. הקבלה דומה הופיעה גם בפילוסופיה הסינית וההודית. חלוקת חיי האדם לעשרה עשורים, או לשבע תקופות, מופיעה גם במקורות עבריים. כבר בצד החלוקה המקובלת לשלוש תקופות - "כשאדם נער", "הגדיל" (גיל העמידה) ו"הזקין" - מופיעה בפרקי אבות החלוקה העשרונית המוכרת: "בן עשרים לרדוף, בן שלושים לכוח, בן ארבעים לבינה", ועד ל"בן מאה - כאילו מת ועבר ובטל מן העולם". דוד המלך הסתפק בשבעים שנות חיים, וקיים מה שכתב בספר תהילים: "ימי שנותינו בהם שבעים שנה". ואכן, חלוקת משך החיים לשבע תקופות מופיעה כבר במדרש על דברי בנו, שלמה-קהלת. "שבעה דברים שאמר קהלת - כנגד שבעה עולמות שאדם רואה". בן שנה דומה למלך...בן עשר קופץ כגדי. בן עשרים - כסוס צוהל מיפה עצמו ומבקש אישה".

כאן נוספה אל ההשוואה בין האדם בגיליו השונים לבין תפקידיו בתיאטרון, גם ההשוואה בכל גיל לבעל חיים אחר. השוואה כזאת מוכרת לנו גם מתיאור שלבי ההשתכרות של נוח-נוטע-הכרם, מן הבלדה "כשברא אלוהים יצורים בעולם" ומתחריטים שונים של "שבעת גילי האדם". גם בשירה העברית בספרד נכתבו שירים על חלוקת חיי האדם לעשורים. ראשון משוררי "תור הזהב", ר' שמואל הנגיד, הקדיש בית לכל עשור: בן עשר יקפוץ בין אבותיו בארץ כגדי בינות תיישים... ובן עשרים אהוב ללב ואוהב להתפאר ומתהדר לנשים"; ושירו של אבן עזרא, "בן אדמה" הוא מעין תפילה המושרת בתפילת נעילה של יום הכיפורים: "מה נעימים הימים לבן עשרים!... בן שלושים נפל ביד אשת / קם והביט - הנו בתוך רשתו!"

מעניין, שבימיו של יהודה סומו, נכתב באיטליה גם שיר דו-לשוני ארוך ביידיש ובאיטלקית, בו משול האדם בגיליו השונים לגדי, לשועל, לאריה ואפילו לחזיר. השיר פותח במילים "איין קינד פון איינס יאר" (ילד בן שנה); אך אין ספק ששקספיר לא קיבל את השראתו למונולוג של דאק דווקא מן השיר הזה.

שמואל יולוויץ

עזרא דגן, אודי רוטשילד

כל העולם כמה,

וכל אשה וגבר רק שחקנים הם,
ויש להם "קניסות" ו"ציאות".

וכל אדם מציג בימי תניו
ספקידים שונים מתחנה
המתחלק לשבע מערכות
לפי הגיל.

תחלה תינוק,

מילל, מטלמל, פועה, פולט

בתיקה של המינגת. אחריו תלמיד
בגנו. נושא ילקוט קטן.

שני וזרחים בשמש-בקר, אכל הוא
וזחל בלא רצון, כחלזון.

לבית הספר. ואז המאהב,

גוגג במפות, שר פנדה

לנצחת הסן של אהוכח.

והנה כבר הלוחם: שסם בכרדלס,

שואג קללות, רוצם, נוהם, גם ומחפסם

שש לגרב, ומחפש לשוא

הלה של תהלת גבורה וזקרת

כלעו המפנין של החוקת.

אז השופט, עם כרס גגלה

מנחת ומשחר, צינים מחמירות,

זקן זוו ומטפח כרין,

כלו חדושים גדושים וצוטים חבוטים

ממי שפט השופטים.

מערכה ששית: פרח טרסן,

כפוף, שדוף, כמעט שקוף;

משקפים לחטמו; וכין רגליו

מטלטל צרור קרלדל,

מקור גאוחו צנח לו קולגל.

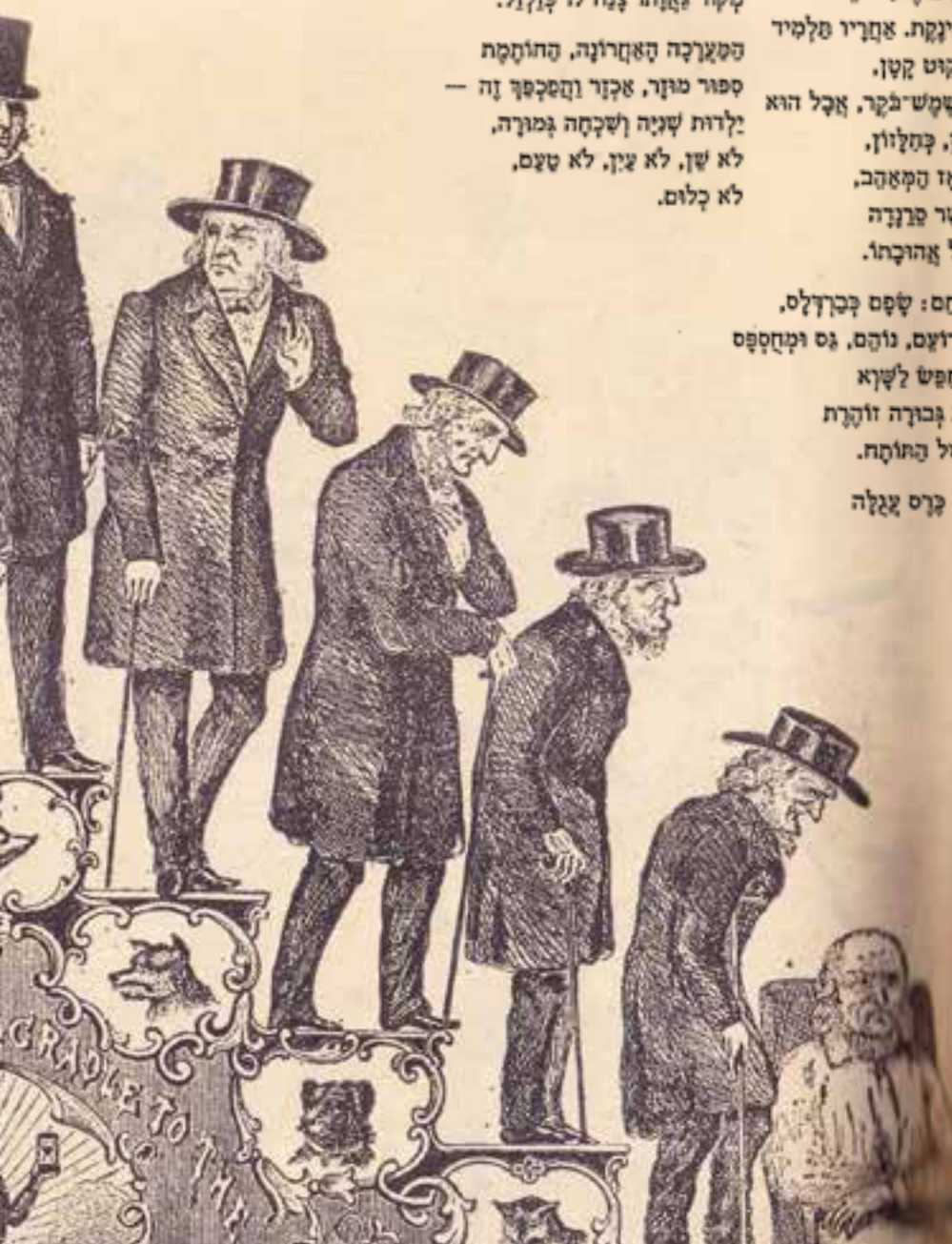
המערכה האחרונה, החוקת

ספור מנור, אקור והמספך זה -

גלות שגיה ושקחה גמורה,

לא שן, לא צין, לא טעם,

לא כלום.

הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב

הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב

הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב
הוא יושב והוא יושב

כי לצת קץ ישוב ליולדתו	בן אדמה יזכר במולדתו
מנעלותיו עולים עלות שמש צוארי אב יקח למקפכתו	קום והצלח אמרו לכן חמש בין שדי אם ישלב ואל ימש
עוד מעט קט יגדל וינסר ששועיו יולדיו ומשפחתו	מה תאיצון מוסר לכן עשר דברו לו חן חן ויתבשר
קל כעפר דולג עלי הרים יעלת חן חקלו ומלכתו	מה נעימים מים לכן עשרים בו למוסר לועג לקול מורים
קם והביט הנו בתוך רשת משאלות לב בניו ולב אשתו	בן שלושים נפל בני אשת אלציהו סביב בני קשת
שש בחלקו אם רע ואם נעים על עמלו יעמד במשמתו	נע ונקנע משיג לארבעים רץ לדרך ויעזוב רעים
אכל פי קרבו ימי אכל כי יפחד פן קרבה עתו	בן חמשים יזרמי הקל בו בעיניו את כל יקר תבל
אין בעציו בדים ושרשים לא יקומון אתו במלחמתו	שאלו מה היה לכן ששים כי שרדיו דלים ונחלשים
אין דבריו נראים ונשמעים מעמם על נפשו ומשענתו	אם שנותיו נגעו אלי שבעים רק למשא יהיה עלי רעים
אין לקבו עמו ולא עיניו רוש בכוסו גם לענה פתו	בן שמונים טרח עלי בניו בוז ולעג לבנו ולשכניו
אשרי איש נחשב כגר תושב רק באחרית נפשו ומשפחתו	אתרי זה כמת יהי נחשב אין בלבו רעיון ולא מחשב

"בן אדמה יזכור בהולדתו"
מאת ר' אברהם אבן עזרא

שקספיר לא היה המשורר הראשון באנגליה שכתב על גילוי השונים של האדם. כארבע מאות שנה לפני שנולד הגיע מאירופה המשורר העברי הגדול ר' אברהם אבן-עזרא - אחרון המשוררים העבריים הבולטים של 'תור הזהב' בספרד - שחי ויצר באי הבריטי במשך שבע שנות חייו האחרונות.

אודי בן משה (עריכה ובימוי)

במשך חמש שנים כיהן כבמאי הבית של תיאטרון החאן. בוגר הסטודיו בהנהלת ניסן נתיב, ת"א. במשך שש עונות שיחק בתיאטרון חיפה. זכה במילגה ע"ש שרגא פרידמן ז"ל לשנת 1994, מטעם קרן אמריקה ישראל. עבודות בימוי - תיאטרון תמונע: **ניסן אגדת חיילים** מאת מיכאל גורביץ' ועל פי בימויו, שזכתה בפרס התיאטרון; בסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב: **נפוליון חי או מת** מאת נסים אלוני, **יתוש בראש** מאת ז'ורז' פדו. בתיאטרון אורנה פורת **שמוליק של זרה** מאת חגית רכבי. בתיאטרון החאן: **הקיץ** מאת רומן ויינגרטן, במאי מישנה **בהמצליחים** מאת מיכאל גורביץ' (שזכתה בפרס הקומדיה של השנה), **נישואים** מאת גוגול (שזכתה בפרס הקומדיה של השנה), **בידרמן והמציתים** מאת מקס פריש, **בעלי היקר** **אשתי המתוקה** מאת ז'ורז' פדו, **הקסם הגדול** מאת אדוארדו דה פיליפו, **הנסיכה האמריקאית** מאת נסים אלוני (שזכתה בפרס התיאטרון להעלאה המחודשת), **תעלולי סקפן** מאת מולייר (שזכתה בפרס הקומדיה של השנה), **הלילה ה-12** מאת שקספיר, **החולה המדומה** מאת מולייר (שזכתה בפרס הקומדיה של השנה) **הנשים העליונות מווינדזור** מאת שקספיר. בקאמרי ביים את **הרטיטי את לבי** של חנוך לוין (שזכתה בפרס הצגת השנה והוא עצמו זכה בפרס במאי השנה), **הנפש הטובה מסצ'ואן** של ברכט (עליה זכה בפרס במאי השנה) **מעגל הגיר הקווקזי** של ברכט (שזכתה בפרס ההצגה המתורגמת). לאחרונה ביים בקאמרי את **אורזי מזוודות** של חנוך לוין (וזכה בפרס הבימוי ע"ש יוסף מילוא), את **בית ספר לנשים** של מולייר, את **אמא קוראז' וילדיה** של ברכט, את **כולם רוצים לחיות** של חנוך לוין (עליה זכה בפרס הבימוי על שם יוסף מילוא) את **גם הוא באצילים** של מולייר ואת **מלון רנדוו** של פדו. בהבימה ביים לאחרונה את **ליזיסטרטה**. בבית ליסיין ביים לאחרונה את **אילוף הסוררת** של שקספיר (שזכתה בפרס הקומדיה של השנה). בנוסף לעבודות הבימוי מלמד משחק בסטודיו ניסן נתיב בתל אביב.

דן אלמגור (תרגום)

כתב, תרגם ועיבד לבמה העברית עשרות מחזות והצגות מוסיקליות: מחזות מקוריים (חלקם אנתולוגיים): **איש חסיד היה, מחברות החשק, מצא אשה - מצא טוב?**, **אלף לילה ולילה**, **ירושלים שלי**, **אל תקרא לי שחור**, **ילדי הכרך**, **בין הצלצולים**, **מכס ומוריץ'** (אופרה לילדים) - ומחזות שטרם הוצגו: **למך בשר ודם וזרח שונא הנשים**. תרגם מחזות קלאסיים **כהנשים הפניקיות** לאורופידס והכד **השבור** לפון-קלייטט; מחזות של שייקספיר: **קומדיה של טעויות**, **כטוב בעיניכם**, **חלום ליל קיץ**, **המלט** (עם ט. כרמי); מחזות של בני תקופתו של שייקספיר: **חג הסנדלרים** לתומאס דקר, **האלכימאי** לבן ג'ונסון; ושל מחזאים אנגלים, איריים ודרום-אפריקאים מודרניים כנואל קווארד (**חיים פרטיים**), ג'ו אורטון (**משוגע מי שלא משוגע**), אלן אייקבורן (**מיטות משונות**, **בובה של בובה**), בריאן פריל (**לרקוד בלונסאה**), רונלד הארווד (**זמנים אחרים**) ועוד; ומחזאים אמריקאיים כארתור מילר (**מותו של סוכן**, **מראה של הגשר**), ניל סימון (**הדרך לברודוויי**, **הזוג המזור'**, **אבודים ביונקרס**), אייזיק באשוויס-זינגר (**טייבלע והשד שלה**), הרברט גארדנר (**אני לא רפפורט, שיחות עם אבי**); והמחזות **בדרך למוסד הסגור** (**קן הקוקיה**), **סיפורו של סוס** (על פי טולסטוי) ועוד. מחזות-זמר: **גבירתי הנאוה**, **כנר על הגג**, **עצור את העולם**, **פנטסטי**, **דבר מצחיק**, **המלך ואני**, **ברנשים וחתיכות**, **יד ביד עם זונדהיים**, **המפיקים**, **ינטל** ועוד. כתב פזמונים למחזות-זמר **קצובלן**, **שמח בנמל** ועוד; ותוכניות סאטיריות 'למועדון התיאטרון' בת"א ובחיפה, ופזמונים ללהקות צבאיות ואזרחיות, לצמדי-זמר כ'הדודאים' ו'העופרים'; "לשלישיות כ'וסי-חזקי-יונה' ו'הגשש החיזור', ולזמרים כשמעון ישראלי, יהורם גאון, חווה אלברשטיין, גדי יגיל ורבים אחרים. תרגם את **ברכט על ברכט וההנאות הקטנות של החיים** (משירי ברכט), וכן משירי בראנסט, ז'אק ברל, פיט סיגר, בוב דילן ואחרים. בעל תואר שני (וכן תואר 'דוקטור לשם כבוד') של האוניברסיטה העברית, ותואר שלישי מאוניברסיטת UCLA בקליפורניה. פרסם מאמרים רבים על תולדות הדרמה העברית, ספרות ימי-הביניים, הלשון העברית והפזמון העברי. חוקר את תולדות הזמר העברי (סידרת-הטלוויזיה 'שרתי לך, ארצי', עם אליהו הכהן). מבחר של 300 מפזמוניו, "הצ'ופצ'יק של הקומקום", יצא לאור בהוצאת 'כנרת'. ספרו 'שושנת תימן' (בהוצאת 'אעלה בתמר') עוסק בדמותם של בני תימן בזמר העברי ובתולדות הישוב.

לילי בן נחשון (עיצוב התפאורה)

בוגרת לימודי אמנות בבצלאל ולימודי עיצוב תפאורה ב-Motley, לונדון. בין ההצגות שעיצבה לאחרונה - בקאמרי: מלון רנדוו, אנה, גם הוא באצילים, נשוי במנוסה, כולם רוצים לחיות, הילכו שניים יחדיו, סכינים ותרגולות, הנפש הטובה מסצ'ואן, הרטיטי את ליבי, שמנה, הכתובה, עקר בית, מדיאה - תיאטרון נחמני. הקאמרי בשיתוף תיאטרון חיפה: בית ספר לנשים, כולם היו בני, שגעון באופרה, ימי שלישי עם מורי, שמו הולך לפניו. הבימה: זקו, הבן הטוב, פתאום הגיע סתיו, עת דודים, ליזיסטרטה, ביקור הגברת הזקנה, מונוגמיה, מוריס שימל (בשיתוף ת. חיפה). השחף, אלינג, תמונות מחיי נישואין, הכבש ה-16, משפחה, חתול רחוב, אמבטיה מיטה פארק, הסרפד של השכן. בית ליסין: אילוף הסוררת, המוגבלים, סיפור ישן חדש. בתיאטרון חיפה: אנשים קשים, מי דואג לילד, תש"ח, המקום ממנו באתי, אמה מלכה, סיפור פשוט, המכוער, הצמא והרעב, סוחרי גומי. בתיאטרון החאן: הדלת ממול, בידרמן והמבעירים. להקת בת שבע: סוף. מנגרוסים, אנסמבל בת שבע: רונית זיו. תיאטרון אורנה פורת: הברווזון המכוער, פיצפונת ואנטון, יש ילדים זיג זג, צבעים בחול, ליצן החצר. מדיטק: אריה הספרייה, לב של מלך, הקץ של העץ, אבטיח. התיאטרון הערבי עברי: התקווה- אינסטליישן. הקאמרה הישראלית: חיים גורי - עיצוב במה ווידאו.

אורן דר (עיצוב התלבושות)

בוגר לימודי צילום ואמנות, סטייליסט ומעצב תלבושות להצגות, לסרטים טלוויזיה ופרסומות. מעבודותיו בתיאטרון - הבימה: החותנת, לרקוד ולעוף, משוגעת, החולה ההודי. הקאמרי: יום במותה של גו', פרק ב', ציפור שחורה, ימי שלישי עם מורי, לילה לא שקט, כולם היו בני, אסיר בלב העיר, קיזוז, וניה סוניה מאשה ושפיץ (בשיתוף חיפה). נשוי במנוסה, אנה, מלון רנדוו. בית ליסין: היורשת, תה, דולפינים, האגם המזוהב, סופ"ש עם תום, מי מפחד מוירג'ניה וולף, אוצר יקר, החולה ההודי, אהבה זה לא הכל, היופי כן קובע, כטוב בעיניכם, האמת, מדליה להארי, ברנ'זה, שבטים, סיפור ישן חדש, בית מרקחת, שעה של שקט, האבא. תיאטרון הספרייה: מלחמת טרויה לא תפרוץ, עקומים, הלילה הקצר ביותר, ענבי זעם. תיאטרון באר שבע: איך למדתי לנהוג, לא כולל שינה, מהומה רבה, הרזון ממונטה כריסטו (מועמד לפרס על עיצוב התלבושות), רוחות, גרין מייל. תיאטרון חיפה: בנות עובדות, הדודה של מנש, כולם היו בני, משהו למות בשבילו, אמנות, גזע, שלא תתעורר הילדה. קולנוע: הבועה, פרוייקט וידאו דאנס בת שבע. טלוויזיה: על קצות האצבעות. בין עבודותיו בפירסום: קסטרו, פלאפון, בנק לאומי, אורנג', גוטקס, סופרפארם. כמו כן עבד עבור חברות מסחריות ופרוייקטים בחו"ל (רוסיה סין תורכיה).

יוסף ברדנשווילי (מוסיקה מקורית)

נולד בגאורגיה בשנת 1948. ב-1976 קיבל תואר דוקטור באקדמיה למוסיקה בטיביליסי. ב-1995 עלה לישראל. זמן קצר לאחר עלייתו הוזמן לכהן כמלחין בית של תזמורת סינפונט רעננה (1999-1996). ב-2005-06 מלחין הבית של תזמורת סימפונית ראשון לציון. כיום הוא נמנה עם הסגל האקדמי של בית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטה תל-אביב, באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, בית ספר "רימון". מ-2009 מלחין הבית של הקאמרה הישראלית ירושלים. יוסף ברדנשווילי כתב כ-100 יצירות, ביניהן ארבע אופרות, מוסיקה למחול, מוסיקה תזמורתית (סימפוניות, קונצרטים) מוסיקה קאמרית, ווקאלית ויצירות לכלי סולו. כמו כן כתב מוסיקה ל-45 סרטי קולנוע ומוסיקה ל-55 הצגות תיאטרון ושיתף פעולה עם במאים בולטים בחו"ל ובארץ. לברדנשווילי הוענקו פרסים רבים בארץ הולדתו ובישראל, ביניהם: פרס המוסיקאי המצטיין ע"ש זכריה פאליאשווילי (גרזויה 1987), "אמן בר כבוד" של גרזויה (1988), "אמן השנה" ע"ש מנחם אבידום של אקו"ם (1998), פרס מרגלית (1999), פרס ראש הממשלה (2000-2011), "מלחין השנה" בפרס התיאטרון הישראלי 2002-2003, פרס מפעל חיים מטעם

אקו"ם (2002), "מלחין השנה" של אקו"ם (2004), פרס אמנויות הבמה ע"ש חנה וגוטליב רוזנבלום מטעם עיריית תל-אביב-יפו (2005). פרס מפעל הפיס לאמנויות הבמה ע"ש מיכאל לנדאו (2005) פרס השר לקליטת העלייה ע"ש יורי שטרן (2008) "מלחין השנה" בפרס התיאטרון ישראלי (2009, 2010, 2012) פרס אנגל (2013) פרס הציונות (2015).

יואב כהן (וידאו ארט)

במאי ואמן וידאו ארט. למד במחלקה לוידאו, ניו מדיה וקולנוע ניסיוני באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל, בוגר בהצטיינות של ביה"ס לקולנוע וטלוויזיה ע"ש סם שפיגל. מביים ויוצר עבודות וידאו ארט לתיאטרון, אופרה, מחול ומופעי מוסיקה. זוכה פרס התיאטרון בקטגוריית הוידאו ארט על עבודתו להצגה **הרולד ומוד** של תיאטרון באר שבע. בין עבודותיו - בתחום האופרה והתיאטרון: לקאמרי: **שיער, אלקטרה, פאנק רוק, תרה**. לאופרה הישראלית: **מאדאם בטרפליי, החטיפה מן ההרמון, נישואי פיגארו, דון ג'ובאני**. לבית ליסי: **השחקנית, אלה גרוסמן, המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, משאלה אחת ימינה, שלושים ושלוש וריאציות, אמא שלו, פרינסס מרי 7, בראנדה, דולפינים**. להבימה: **החייל האמיץ שווייק, ביקור הגברת הזקנה, כוכב יאיר, אלוף הבונים**. לתיאטרון באר שבע: **קומדיה סקסית בליל קיץ, הרולד ומוד, הביתה הביתה**. לחאן: **יחזקאל**. לתיאטרון אורנה פורת: **אקסודוס**. לתיאטרון דיסלדורף גרמניה: **רצח**. לתיאטרון קיל גרמניה: **בית ברנרדה אלבה, Liebelei** לתיאטרון Grand Rex Paris: בהרטי 2, מחזמר בהפקת (I.T.S europe SA). לתיאטרון כוריאה, פולין: 42 **szpera**. לפסטיבל **Body Print: Sreet Print**, מיצב אינטראקטיבי. בתחום המוסיקה - לעברי לידר: וידאו ארט למסע ההופעות **האהבה הזאת שלנו**. לשלום חנוך: בימוי וצילום וידאו קליפ לשיר "תמיד זה עכשיו". בתחום הקולנוע: במאי הסרט הקצר **נקמה**, זוכה פרס הסרט הטוב ביותר בפסטיבל Soria ספרד, השתתף בפסטיבלים רבים בארץ ובעולם.

חני ורדי (עיצוב התאורה)

מעצבת תאורה מזה 30 שנה בכל התיאטרונים בארץ, בלהקות מחול, מופעי מוסיקה ובידור, פסטיבלים ובתי ספר, תערוכה במוזיאון תל אביב. עבודות עיצוב בין השנים 2000 - 2016: **אני הלכתי, פסטיבל "הרמת מסך"**. **ביבר הזכוכית** בקאמרי. **עקר בית**, בקאמרי. **קופסא שחורה**, בהבימה. **מונולוגים מהואגינה**, בהבימה. **ינשופות**, פסטיבל ישראל 2004. **רק דגים מתים שוחים עם הזרם**, ערב של יהונתן גפן. **געגועים** בתיאטרון העברי-ערבי. **אבטיח, מוף ומוריס**. **ילדות**, מופע של יהודית רביץ. **סטאבאת מאטר - תפילה אנושית** פסטיבל המוסיקה בכפר בלום. **מתחת לאף שלך**, תערוכה של מעצבי סביבה, מוזיאון תל אביב. **הקץ של העץ** במדיטק. **שמו הולך לפניו**, חיפה והקאמרי. **הנפש הטובה מסצ'ואן**, בקאמרי. **סיפור פשוט**, בחיפה. **סכינים בתרנגולות**, אנסמבל עיתים. **רוחות רפאים**, בתמונע. **יריד המזרח** עפ"י חיים גורי. **נועה דר מארחת** "הרמת מסך" 2009. **חוזרים על סינדרום ירושלים** יהושע סובול, בסמינר הקיבוצים. **לב של מלך**, יענקל'ה יעקובסון במדיטק. **פסטיבל אינטימה דאנס**, תמונע. **יוליסס על בקבוקים** מאת גלעד עברון בחיפה. **הברווזן המכוער** מאת יקי מחרוז, בתיאטרון אורנה פורת. **תש"ח** בחיפה. **כולם היו בני**, בחיפה והקאמרי. **מלח מים**, בזירה הבינתחומית, זוכה פרס פסטיבל עכו (2011). **איזראל ז'ורנל** מאת רוני סיני בחיפה. **אמנות**, בחיפה. **גזע**, בחיפה. **שגעון באופרה**, בחיפה והקאמרי. **ונייה, סוניה, מאשה ושפיץ**, בחיפה והקאמרי. **בראבא** המופע. **אחת מסוגה**, בסמינר הקיבוצים. **תיאורמה**, בתיאטרון הקוביה. **גלנגרי גלן רוס**, בחיפה. "אקווריום", בחיפה. **נעלים**, הפקה עצמאית.

כנען אליאל (עוזרת במאי)

למדה ב"מדרשה"- בית ברל, אמנות וחינוך. בין עבודותיה כעוזרת במאי - הקאמרי: **חברים של חברים וגורודיש, הזאבים** בבימויו של הלל מיטלפונקט, **יהודים רעים** בבימויו של עמרי ניצן. תיאטרון חיפה: **הרפתקאות חמור שכולו תכלת** בבימויו של שי פיטובסקי, **ליל העשרים** בבימויו של נועה קנולר. עוזרת במאית לרקפת לוי בהצגה **קרקירה** (הפקה פרטית). עוזרת במאי לרוני ניניו במופע יחיד של שלמה ברבא.

השחקנים (לפי סדר הא"ב) שלומי אברהם (בן לווייה / קורין / הכומר)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, ת"א, 2008. זכה במלגת קרן שרת לשנים 2006, 2007. זכה במלגת הצטיינות לשנת 2008 מטעם קרן אסתר וד"ר ליאון אלי. שיחק בסרט **מאיה** בבימויה של מיכל בת אדם, בסרט **הבודדים** בבימויו של רנן שור ובסרט **ביקור התזמורת** בבימויו של ערן קולירין. בקאמרי: **מעגל הגיר הקווקזי, אורזי מזוודות, קזבלן, כולם רוצים לחיות, תעלת בלאומילך, גם הוא באצילים, מלון רנדוו.**

נדב אסולין (השוטה)

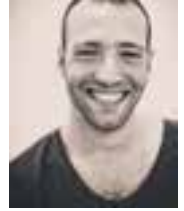
נולד בירושלים, 1971. בוגר התיכון לאמנויות בירושלים. שרת בתיאטרון צה"ל. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. זכה במלגות ע"ש עדנה פלידל וע"ש אבנר חזקיהו. הצגות בקאמרי: **הלילה ה-12, רצח, פטרה, אדון וולף, שידוכין, אויב העם, קברט ליון, אשכבה, רווקים ורווקות, לכל השדים והרוחות, כובע הקש האיטלקי, זה הים הגדול, הכתובה, המלט, סאלח שבתי, משרתם של שני אדונים, קומדיה של טעויות** (על תפקיד הצורף בהצגה זו היה מועמד לפרס התיאטרון כשחקן המיטיב של השנה). **פופר, גורודיש, נשוי במנוסה, מלון רנדוו.** בתיאטרון באר שבע: **שירה** (עגנון) **ילד משלי** (חגית רכבי). בטלוויזיה: **שבתות וחגים, הלילה של אתי, ערוץ ניקולדיאון** (בצפר). **האי, פיגמות** (ערוץ הילדים). קולנוע: **ביקור התזמורת, התחלפות.** ביים מספר הצגות בין השאר בסטודיו ניסן נתיב ובתיאטרון צה"ל. הצגות לילדים, לרוץ - מחזה קריאה בפסטיבל "צו קריאה". **למשל שועל** בפסטיבל הצגות ילדים בחיפה בבימויו ובהשתתפותו זכתה בתואר "חביבת הילדים".

ישי בן משה (שומר ראש / בן לווייה)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ת"א 2007. בתיאטרון: **הליוגבלוס** פסטיבל עכו 2016. **פר גינע, הרצל** אנסמבל עיתים. **Lysistrata X** מאת עמנואלה עמיחי, Michael Cacoyannis Theatre. Athens, Greece, **שיפורה** מאת עידו תדמור, צוותא, **תיאורמה, R&J, הלב הנורמלי** תיאטרון הקוביה. ביים ושיחק במונודרמה **המפתח בחלון** עפ"י **קדיש** פסטיבל מרכז הבמה בשיתוף פסטיבל ישראל 2014. **קוראים לי יודָה, תתחילי לחייך, הגבול הדק** תיאטרון חני, **חתונת הדמים** תיאטרון יפו, **צינורות** תיאטרון החאן, **מה עשינו לוינשטיין?** תיאטרון הבימה, **חלום ליל קיץ** תמונע, **אדיפוס** בקולנוס, **הזבובים** תיאטרון קרוב, **פנדו וליז, הספר שעוד לא נכתב** תיאטרון הסימטה. טלוויזיה: תפקידי אורח ב**פרשת השבוע, לשם שינוי, בשורות טובות, פיק אפ,** קולנוע: **In Our Hands** ארין צימרמן CBN. סרטים קצרים: **בן חוזר, סופ"ש, זאזאלנד, Honeymoon, משחקי מילים, מקום בזמן, עניינים של חול ובריאה.**

ניר ברק (שומר ראש / בן לוויה)

בוגר הסטודיו למשחק "ניסן נתיב" תל אביב. תיאטרון: **אשה בורחת מבשורה** התיאטרון הקאמרי/הבימה. **וניה, סוניה, מאשה ושפיץ** הקאמרי/חיפה, **הפושעים החדשים** הקאמרי. **אחים** צוותא, ההצגה זכתה בפרס "צו קריאה" 2013. חבר בהרכב "האשכנזים" - מופעי אימפרוביזציה ומופע מערכונים. זוכה אליפות ישראל באימפרוביזציה 2013. כישורים מיוחדים: שירה, ריקוד, פסנתר, גיטרה, אקורדיון, מפוחית, חצוצרה.

עזרא דגן (אדם)

בוגר המגמה לתיאטרון בביה"ס לאמנויות "רננים" 1965 והסטודיו למשחק של נולה צ'לטון ופנטומימה אצל קלוד קיפניס. הופיע בהצגות - **צץ וצצה**, **נפוליון חי או מת**, **מעשה בחייל**, **מנדרגולה**, **מר סליק**. בהבימה: **בעל קלות דעת וצביעות** (פרס טנא 1975) **במי תהום**, **נישואי פיגארו**, **המשפט**, **כובע הקש האיטלקי**, **הטירה בשבת ראשון שני**, **טרילולוס וקרסידה**, **חלום ליל קיץ**, **הלילה ה-12**. (שחקן השנה 1980). נוה צדק-הפטריוט, תיאטרונטו: **חיים בכספת**. בקאמרי: **במעגל הגיר הקווקזי**, **תעלולי סקפן הקמצן**, **קפריסין**, **מסע הניסים והנפלאות**, **רצח**, **קומדיה של טעויות**, **אשכבה**, **קרום**, **אמא קוראז'**, **הרב קמע**, **ככובע הקש האיטלקי**, **קוויאר ועדשים**, **המלט**, **יתוש בראש**, **אמדיאוס**, **גטו**, **אורזי- מזוודות** (פרס למשחק ע"ש אברהם בן יוסף), **בית ספר לנשים**, **פאנק רוק**, **דבר מצחיק קרה**, **תעלת בלאומילך**, **חולה אהבה בשיכון ג'**. טלוויזיה לילדים: **שכונת חיים**, **מה פתאום**, **אות**, **אות**, **אות**, **מסיבת-גן**, **מתגלגלים**, **פרפר נחמד**. **טלוויזיה: ערוגות החשק**, **חור במסך**, **בוצ'ה**, **האסיסטנט של האלוהים**, **גופה בחולות**. קולנוע: **מתנה משמים**, **הפחדנים**, **נורית**, **ילדי סטלין**, **המהפכן**, **מאחורי הסורגים**, **זמן אמת**, **רשימת שינדלר**, **גיא אוני**, **הבן האחר**. ב-2010 הוענק לו ולראשתו עירית דגן "אות המופת החברתי" וב-2013 "פרס משואה לחינוך" על "תיאטרון עדות" - פרויקט-בינדורי חינוכי- טיפולי.

שמואל וילודני (ד'אק)

1973 - 1976 להקת פיקוד צפון. בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1979. בין תפקידיו - הבימה: **אלכסנדר בטרילולוס וקרסידה**, **בוקי בהכתובה**, **קויסטורה בחקירה חוזרת בדבר מותו המוזר של אנרכיסט מפוקפק**, **סבסטיאן בהלילה ה-12**, **ולר בקמצן**, **ריקרדו בפילומנה**, **יושה עגל ביושה עגל**, **אלפונס בבונקר**, **הורציו בהמלט**, **הוראס בבית ספר לנשים**, **קאפי בבחורים טובים**, **טרופלדינו במשרתם של שני אדונים**, **פרוקטור בצידי המכשפות**, **ג'קי קליין באבנים בכיסים**. הצגת יחיד - **יהודי בחושך**, **דייוד במחילה**. תיאטרון הספרייה: **ג'מי פורטר בהבט אחורה בזעם**, **רלף ביורדים העירה**, **מר סליק במר סליק**. תיאטרון באר שבע: **אוברון בחלום ליל קיץ**, **אנטיפולוס מאפזוס בקומדיה של טעויות**. בית ליסין: **פרנץ בנידוני אלטונה**, **האנרכיסט באנרכיסט מפוקפק**. הקאמרי: **חוות החיות**, **מכתבי אהבה**. לאחרונה בקאמרי: **ליוד דאלאס במאחורי הקלעים**, **ג'ורג' בפרק ב'**, **שלום בקרוב לבית**, **זאביק בעקר בית**, **שאנדביז ביתוש בראש**, **אלן בהגיל הנכון לאהבה**, **שארל ספודאק בארץ המובטחת**, **הנרי בכסף עובר ושואו**, **איחש באיחש פישר**, **מנצ'י בהב טורקי**, **מל באסיר בלב העיר**, **בני שבות בקיזוז**, **קויבישבסקי בתעלת בלאומילך**, **ג'ון סמית בנשוי במנוסה**, **אלבר פנגלה במלון רנדוו**. כמו כן הופיע בסרטים ובסדרות טלוויזיה. בין הסרטים בהם הופיע: **ת"א-ברלין**, **לא שם זין**, **סוכריות**. דרמות טלוויזיה: **שם נרדף**, **בוצ'ה**, **כל דיכפין**, **עד החתונה**, **בלתי הפיך**. מייסד ז'אנר הסטנד-אפ קומדי בישראל. כתב וביים את **מי רצח את פינקוין**. פרסים: על תפקידו **במשרתם של שני אדונים** ועל הישגיו בתחום המשחק בתיאטרון זכה בפרס לאמנויות ובפרס ע"ש פינקל. זכה גם בפרס ע"ש חנה וגוטליב רוזנבלום מטעם עיריית ת"א, 1994. ביים בתיאטרון הבימה את שנים עשר המושבעים, את המפקח בא ואת **יהודי בחושך**. בקאמרי ביים את **בצהרי היום** (שזכתה בפרס ראשון בתיאטרונטו 2004) ואת **גט 4 TWO**. בבית ליסין ביים את **מזל טוב אני אבא**.

דנה מיינרט (סיליה)

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. טלוויזיה: **תא גורדין**, 2.3. **בשבוע**.
תיאטרון גשר: מריה (מרגרט יוז) בהצגה **פרימדונה**. הקאמרי: אמה מורשל, המכונה מה-
מה באיש קטן מה עכשיו? (פרס השחקנית המבטיחה ל-2013), נינה בונייה סוניה מאשה
ושפיץ, סשה באיבנוב, מיכאלה בחולה אהבה בשיכון ג', מלוודי ביהודים רעים, אנה באנה
פרנק. קולנוע: אפס ביחסי אנוש.

מיה לנדסמן (אודרי)

בוגרת סטודיו ניסן נתיב, תל אביב 2016. זכתה במילגת הצטיינות ע"ש אלי לאון. תפקידים
בהצגות במהלך הלימודים: **קליניקה** של לארס נורן, **אויב העם** של איבסן, **אורי מזוודות**
ותשוקה לפנות ערב של חנוך לוין, הם יורים גם בסוסים, ארץ פוק.

ערן מור (לה בו / אמין)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2007. במסגרת לימודיו זכה בפרס ע"ש
צבי קליר (בוגר "בית צבי" בהצטיינות). במילגת משרד החינוך התרבות והספורט, במילגת
הצטיינות ע"ש אברהם אסיא, המילגה ע"ש עדה בן נחום, מילגת ליונס, מילגת המועדון
המסחרי. נסיון בימתי (בין היתר) - תיאטרון הספריה: פיליאס פוג באובססיה, אלפי באלפי,
ריצ'מונד בריצ'רד השלישי, 7 דמויות שונות בפנטזיה, כמו שתרוצו אותי, עקומים, רולטה
צרפתית, חיים פרטיים. מחזות זמר בתיאטרון רמת גן: גריז, קברט, יוסף וכתונת הפסים, CATS, אחים בדם.
תיאטרון ארצי לנוער: **המפוזר מכפר אז"ר**. הקאמרי: הגיל הנכון לאהבה, אמדאוס, קומדיה של טעויות,
החגיגה, סטמפניו, ריצ'רד השני, המלט, גטו, וויצק, הרטיטי את לבי, כנר על הגג, יוהנס פינברג באיש קטן
מה עכשיו?, ריצ'רד השלישי, מקבת, הכתה שלנו, אופרה בגרוש, כבוד אבוד, סיראנו דה ברז'ראק, עוז לי
גוך לי, פיטר שטוקמן באויב הציבור. מדבב עשרות סדרות וסרטים לילדים.

יובל סגל (סילביוס)

יליד תל אביב, בוגר בית הספר למשחק New Actors Workshop, ניו יורק, בהדרכתו
של הבמאי מייק ניקולס. החל את דרכו במשחק כילד בתיאטרון הספרייה באיולף הקטן,
ריצ'רד השלישי, עושה הנפלאות, בית המלאכה. בית ליסין: הבית של מרווין, שיחות
עם אבי בשיתוף תיאטרון חיפה ומכתב לנועה. תיאטרון הילדים והנוער: אגדה על קערה
ומצקת, סיפורי איתמר ורותי גם. בניו יורק שיחק בקבוצת התיאטרון Third Premis
Theater Company ברונקס וגילדנשטרן מתים, ביים ושיחק בקבוצת התיאטרון Chalk Circle
Theater Company בהצגות Virtual Reality ו- Nevermore - An Evening with Poe. שיחק
בסרט הקולנוע אור ובטלוויזיה בתוכניות קאמבק, העיר שלנו, החפרנים, שנות השמונים, וכשחקן ותסריטאי
בסיטקום הפיג'מות. מדבב בתוכניות וסרטים מצוירים ובין השאר תרם את קולו לדמותה של מיס פיגי בסרט
החבובות. בקאמרי: סטמפניו, פאנק רוק, אשכבה, מקבת, כולם רוצים לחיות, פרידמן בגורודיש, ג'ונה
ביהודים רעים, מקסים במלון רנדוו.

נטע פלוטניק (פיבי / בת לוויה)

שירתה בתיאטרון צה"ל. למדה בסטודיו למשחק ניסן נתיב, תל אביב. קולנוע: מאיה. טלוויזיה: לאהוב את אנה ערוץ 10, שתי עונות, דני הוליווד 2 ב- yes, לוחמי האמת ב-Y net, בית ספר למכשפים בלוגי, תל אביביות בערוץ 10. תיאטרון: חלום ליל קיץ בתמונע, מקובלים, תיאטרון הקיבוץ, מהדקים בתיאטרון הקיבוץ ותיאטרון גושן. בקאמרי השתתפה בדג מוסר בתפקיד אורחלי ומשתתפת בפושעים החדשים בתפקיד מיקי ובמלון רנדו

בתפקיד ויקטואר.

אסף סולומון (אוליבר)

בוגר "בית צבי", 2002. תיאטרון - אנסמבל תיאטרון הרצליה: שלוש אחיות, גשם שחור, המתאבד. תיאטרון חיפה: יוליסס על בקבוקים, תפרים, סנשו בעלילות הגבורה של דון קישוט וסנשו פנשה - פסטיבל הצגות הילדים הבינ"ל (זוכה פרס השחקן הטוב ביותר). תיאטרון הספריה: ארץ אחרת, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, אורח לא צפוי, עד התביעה, בית הבובות, קלף חזק, תופרים, הסוחר מוונציה, כמו שתרצו אותי, הצודקים, המסע לארץ הקופים, שרון סמו הרוצח, מוריד הגשם. תיאטרון ערבי עברי ביפו: שיר המוות - פסטיבל מחזאות ערבית. תיאטרון תמונע: אני ונפשי. התיאטרון העברי: גטו, אנטיגונה. החוג לתיאטרון אוניברסיטת ת"א: דון ז'ואן ושיפל חברו. בקאמרי: המלט, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, סיראנו דה ברז'רק, אמא קוראז', חולה אהבה בשיכון ג', עמודי החברה.

זיו קלייר (שומר ראש / בן לוויה)

בוגר סטודיו ניסן נתיב. בתיאטרון הקאמרי: אנטיגונה, הרטיטי את לבי, משרתם של שני אדונים, מעגל הגיר הקווקזי, כסף עובר ושווא, זהר, הגיל הנכון לאהבה, קומדיה של טעויות, קזבלן, כולם רוצים לחיות. טלוויזיה: החברים של נאור, החיים זה לא הכל, הפיג'מות, רמזור.

אודי רוטשילד (אורלנדו)

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, ת"א, 2003. זוכה מילגת קרן שרת לשנים 2001 - 2003. בקאמרי: מעגל הגיר הקווקזי, אוריזי מזוודות, בית ספר לנשים, פאנק רוק, הם יורים גם בסוסים, אמא קוראז' וילדיה, אלקטרה, אח יקר, יהודים רעים. בתיאטרון חיפה: משפחת ישראלי. בתיאטרון החאן: בגדי המלך (בשיתוף הבימה), החיים הם חלום, עירם של האנשים הקטנים, מלחמה על הבית, הקמצן, אושר, הקיץ, המצליחים, נישואים, הקץ של העץ (בשיתוף המדיטק), אותלו, בידרמן והמציתים, אהובת הדרקון, הנסיכה האמריקאית, תעלולי סקפן.

אולה שור סלקטר (רוזלינד)

בוגרת ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2001. זוכת פרס צבי קליר לתלמידה המצטיינת ומלגות קרן אמריקה ישראל לשנים 1999, 2000. תיאטרון הספריה: בייב במשחקי הפיג'מה, החתול בהרפתקה בקרקס, הלנה במלחמת טרויה לא תפרוץ, אלכסנדרה בפנטזיות של פריאטיב. הקאמרי: לאורנסיה במעייין הכבשים, קתרין באמא קוראז', איירין בהמלביש, פיורלה בקוויאר ועדשים, יודית בעיר הנפט, לורה בביבר הזכוכית, אונה בציפור שחורה,

לוסיין הומנידס **ביתוש בראש**, אנטיגונה באנטיגונה, שן טה/שוי טה **בנפש הטובה מסצ'ואן**, ינטל **בינטל**, סאלי בולס **בקברט**, קסנדרה **בנשות טרויה במטרופוליטן של טוקיו** בשיתוף הקאמרי, אלקטרה **באלקטרה**, לבנה **בחולה אהבה בשיכון ג'**, דפנה **ביהודים רעים**. משתתפת במופע **רגל על הגרוש** משירי התיאטרון של מארק בליצשטיין. מופעי-יחיד מוסיקליים: TWISTED מופע ג'אז, **לאור הנרות** - רומנסות רוסיות וצועניות עתיקות, **שירי משוררים** - לאה גולדברג, נתן אלתרמן, רחל ועוד. תפקידים שונים בטלוויזיה ובקולנוע. פרסים: מילגה ע"ש עדנה פלידל על תפקידה **במעין הכבשים** (2002). פרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה על תפקידה **באמא קוראז'** (2002). פרס רוזנבלום (2004). פרס אברהם בן יוסף על תפקידה **בביבר הזכוכית** (2005). פרס אבנר חזקיהו (2006) על תפקידה **בציפור שחורה**. פרס התיאטרון לשחקנית השנה על תפקידה **באנטיגונה** (2006). פרס אברהם בן יוסף על תפקידה **בנפש הטובה מסצ'ואן** (2009) ועל תפקידה **באלקטרה** (2014).

ערן שראל (ג'ייק / ויליאם)

למד משחק בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת ת"א. תפקידים בקאמרי: **ון וסויטן באמדיאוס**, **חומבטוחטס**, צ'יליבובקה, גסטון **באיחש פישר**, לוואס **בגטו**, הכומר **בוויצק**, לייזר וולף, ר' מרדכי **בכנר על הגג**, אנריק **בבית ספר לנשים**, סרבסקי **בקזבלן**, גאון **ברומן משפחתי**, שמשון **בפושעים החדשים**, הרב הצבאי ואולריך **בגורודיש**, ג'ייקוב **באופרה בגרוש**, אאונה **בעמודי החברה**. אנסמבל עיתים: פק **בחלום ליל קיץ**, צ'יבוטיקין **בשלוש אחיות**, מקבת **במקבת**, ויאמר **וילך**, וישתחו **וירא**. קיטל **בגטו** בתיאטרון העברי והתיאטרון הארצי, **הומלסים** בתיאטרון "תמונע", **תמרה** בהבימה, **מדברים על אהבה** בתמונע, שאול המלך **במשתה**, הפקה פרטית, **קברט עגנון** בפסטיבל עכו. **הגולם מפראג** בתפקיד הגולם (ציון לשבח) בפסטיבל חיפה. הצגת יחיד: **כלב חוצות**, בתמונע, **המפקח**, **השמש**, **הולד**, **טיטורלי**, התליין **באזרח ק**. (עפ"י המשפט) בתמונע. **מעלית** בפסטיבל תיאטרון קצר בצוותא, **שוב מדברים על אהבה** בתיאטרון הסימטה, קולנוע: **NO EXIT**, דמיונות, **מכתוב**, **ארץ נשייה**. סדרות טלוויזיה: **שאלו**, **צימרים**, **העלמות**, החברה הטובה, **דאוס**, **טקסי דרייבר**, **רמזור**, **קיצים ופרידמן**, **פצועים בראש**, **שכונה**, **המדרשה**, **סופשלי**.

אוהד שחר (דוכסים)

בוגר "בית צבי", 1981. בין תפקידיו: צ'רלי הצעיר **בדה**, ג'וני בויל **ביונו והטווס**, אוטרילו **במודליאני**, בן הקברן **בליר**, קוסטיה **בהשחף**, איש הפיל **באיש הפיל**, עזאזל **בשטן ממסקבה**, פוק **בחלום ליל קיץ**, גרגרס **בברווז הפרא**, הנהג **בנהג ציירת**, ז'אק **בכטוב בעיניכם**, יוסף ק. **בהמשפט**, בניה קריק **בהשקיעה**, טרופימוב **בגן הדובדבנים**, ואטלן **בקוקוריקון**, מס' 8 ב-12 **המושבעים**, ניק **במי מפחד מווירג'יניה וולף?**, האורח **באורח בא**, ואלמון **ביחסים מסוכנים**, אנטיפולוס **מאפזוס בקומדיה של טעויות**, יואל **בהמורדים**, תורוולד **בנורה**, הייזנברג **בקופנהגן**, קרצ'מן **בדמוקרטיה**, גדעון **בהבן הטוב**, ג'ק **ביומן חוף בריטון**, גלוסטר **בהמלך ליר**, אמנון **בתרה**, הקיסר יויוף II **באמדיאוס**, אריה **במשפחה חמה**, מוניה **גלובצ'יק באורזי מזודות**, בן מלר **בעדלידע**, אוטו שטיין **ברומן משפחתי**, אריה **בפושעים החדשים**, אוטו **באנה פרנק**. הצגות יחיד: **פרפרים**, ויה **דולורוזה**, **עד אפס מקום**. הצגות ילדים: **אגדת שלושה וארבעה**, **מוף ומוריס**. קולנוע: **החולמים**, **הינשוף**, **נקודת ראות**, **גנבים בלילה**, **ברלין** - **ירושלים**, **מרקו פולו**, **מינכן**. טלוויזיה: **זהו זה**, **משפט קסטנר**, **קו 300**, **המרכז**.

דנה מיינרט, ערן מור, אוהד שחר

ניר ברק, ישי בן משה, זיו קלייר

As You Like It

By William Shakespeare

Hebrew **Dan Almagor**
Director **Udi Ben Moshe**
Set **Lily Ben Nachshon**
Costumes **Oren Dar**
Music **Josef Bardanashvili**
Video Art **Yoav Cohen**
Lighting **Hanni Vardi**

Cast:

At the Duke's court

Rosalind, daughter of the banished duke **Ola Shur Selektar**
Celia, duke Frederick's daughter **Dana Meinrath**
Orlando, the late Sir Rowland's younger son **Udi Rothschild**
Oliver, Orlando's brother **Asaf Solomon**
Adam a servant who raised Oliver and Orlando **Ezra Dagan**
Duke Frederick **Ohad Shachar**
Le Beau, a courtier to duke Frederick **Eran Mor**
Touchstone, the court's jester **Nadav Assulin**
Jake, the duke's bodyguard **Eran Sarel**
First bodyguard **Ziv Klayer**
Second bodyguard **Yishay Ben Moshe**
Third bodyguard **Nir Barak**

In The forest of Ard en

The banished duke **Ohad Shachar**
Amiens, an attendant of the duke **Eran Mor**
Attendants of the banished duke **Maya Landsman, Neta Plotnik, Ziv Klayer, Yishay Ben Moshe, Shlomi Avraham, Yuval Segal, Nir Barak**
Corin, a shepherd **Shlomi Avraham**
Silvius, a shepherd **Yuval Segal**
Jaques, a melancholy recluse **Shmuel Vilojny**
Audrey, a shepherdess **Maya Landsman**
Phebe, a shepherdess **Neta Plotnik**
Sir Oliver Martext, a country vicar **Shlomi Avraham**
William, a woodcutter **Eran Sarel**

Production manager **Nily Beeri**
Stage manager **Ronen Shalev**
Lighting operator **Aharon Nachum (Shabi)**
Sound **Eyal Reichstat**
Video programming and operating **Ohad Levitan**
Wardrobe **Maya Levi**
Props **Raya Lieder**
Makeup **The Entire Dept.**

First performance: 13/1/17

Length: approx. 1 hour 50 minutes. No interval

As You Like It

The plot of *As You Like It* unfolds in an enchanted forest which in the present version serves as a refuge from a modern world that is in thrall to power and money, a world in which people have lost their privacy: they are followed everywhere, their conversations are tapped, and they have become the "slaves" of a "Big Brother" and an unfeeling dictatorship. In the forest freedom thrives, and poetry, love, and desire flourish. It is a poetic and amusing world replete with wisdom, wit and theatrical energy, sweeping rhythmical music, proving yet again that "All the world's a stage, and all the men and women merely players."

ואלו מסעות התיאטרון הקאמרי בעולם 1995-2017 עשרים שנות

שמת ההצגות לפי סדר האי-ב'

"אשכבה"

מאת ובבימוי: חנוך ליון

1. **יוון**, התיאטרון הלאומי של אתונה, מאי 2000 – ביקור ראשון של אשכבה בחו"ל. פעם ראשונה בה תיאטרון ישראלי מופיע בעברית ביוון – שתי הצגות.
2. **גרמניה** - תערוכת אקספו 2000 - הנובר בית האופרה הגדול של בראשווינג יולי 2000 – שתי הצגות
3. **הונגריה** - פסטיבל הצגות עם התיאטרון הקאמרי – שתי הצגות בודפשט, נובמבר 2000- שתי הצגות.
4. **פולין** - התיאטרון העירוני של וארשה, הדרמטיציני, ורשה, מאי 2001 – חילופי הצגות עם התיאטרון הקאמרי – שתי הצגות.
5. **גרמניה** - תיאטרון פרייה פולקסבינה, ברלין, נובמבר 2001 – במסגרת שבוע התרבות היהודית בברלין, שתי הצגות.
6. **רומניה** - סיניו - פסטיבל סיניו הבינ"ל לאומיות הבמה, סיניו יוני 2004 ובנוסף, התיאטרון הלאומי של הומניה, בוקרשט 2004, במעמד נשיא רומניה - מר אליטיקו - הצגה אחת.
7. **סין** - במסגרת פסטיבל צ'ינג, התיאטרון הלאומי של בייג'ין, ספטמבר 2004 – הופעה ראשונה של תיאטרון ישראלי בסין – ארבע הצגות
8. **טורקיה** - התיאטרון הלאומי של אנקרה, בית האופרה של איסטנבול, פברואר 2006 – פעם ראשונה בה תיאטרון ישראלי מצג בטורקיה. שתי הצגות.
9. **סין** - תיאטרון העם בבייג'ינג, מארס 2006 - חמש הצגות.
10. **צ'כיה** - פסטיבל אומנויות הבמה הבינ"ל, בעיר ראדק-קרלוובה יוני 2007 – שתי הצגות.
11. **סין** - המרכז התיאטרוני הביצה 2012 במסגרת 20 שנה ליחסים הדפלומטיים בין ישראל לסין – שלוש הצגות (כיצר טיימאן בבייג'ינג).
12. **רוסיה** - פארום - פתיחת פסטיבל התיאטרון הבינ"ל 2011 – שתי הצגות.
13. **סין** - בייג'ינג, ספטמבר 2017

"אורי מזודות"

מאת: חנוך ליון. בבימוי: אודי בן משה.

סין - בייג'ינג, תיאטרון העם 2013 - שתי הצגות.

אלקטרה

מאת: סופוקלס

בימוי: כפיר אזולאי

פאפוס, ניקוסיה קפריסין פסטיבל בינלאומי לדרמה יונית עתיקה

2 הצגות יולי 2015

"אנטיבונה"

מאת: סופוקלס. בימוי ועיבוד: חנוך שניר.

קו-פרודוקציה עם התיאטרון הלאומי הבימה.

1. **קפריסין** - פסטיבל בינלאומי לדרמה יונית עתיקה, האמפי העתיק של פאפוס 2008
2. הצגה נוספת באמפי העתיק של - לימסול אגוסט 2008.
2. **טייוואן** - התיאטרון הלאומי ע"ש צ'אנג קיי שק, טיפה, אפריל 2008 – פעם ראשונה בה תיאטרון ישראלי מופיע בטייוואן – שתי הצגות.
3. **יפן** - הפסטיבל הבינ"ל לתיאטרון במרכז לאומיות הבמה, שיוואקה 2008 – שלוש הצגות

"בצהרי יום" - הצגת יחיד של יפתח קליין

מאת: אריה שוב בבימוי: שמואל וילוני

1. ארה"ב - ניו יורק - פסטיבל non stop Israel ב-JCC מנהטן, פברואר 2006 במסגרת שבוע ישראל.
2. **אוקראינה** - פסטיבל Kiev Top Fest קייב, מאי 2006
3. **פולין** - פסטיבל בינלאומי לאומיות הבמה, לודז' אוקטובר 2006
4. **גרמניה** - פסטיבל THESPIS להצגות יחיד בקול, נובמבר 2006 - ההצגה וכתה במקום הראשון.
5. **גרמניה** - שבוע תרבות ישראל, תיאטרון אולם, אפריל 2008
6. **גרמניה** - פסטיבל תיאטרון היידלברג, אפריל 2010

"גורודיש"

מאת ובבימוי: הלל מיטלפונקט

ארה"ב - ניו יורק - הפסטיבל הבינלאומי בברוקלין אקדמי אוף מיוזיק BAM מאי 1995 – שתי הצגות.
בנוסף נערך בתום הצגת הבכורה אירוע התרמה של אגודת יד"י הקאמרי בניו יורק במעמד הרמטכ"ל דאז, רב אלוף אחוז ברק.

"גטו"

מאת: יהושע סובול. בימוי: עמרי ניצן.

הונגריה - בודפשט התיאטרון הלאומי "ויקסנהאוז" - במסגרת ציון 60 שנים לגירוש יהודי הונגריה למחנות המוות 2014 – שתי הצגות.

"המלט"

מאת: ויליאם שייקספיר. במאי: עמרי ניצן

1. **פולין** - פסטיבל שייקספיר הבינ"ל בגדנסק, אגוסט 2005 – שלוש הצגות.
2. במעמד נשיא פולין לשעבר, לך ולנסה ובמעמד שגריר ישראל בפולין
2. **רומניה** - פסטיבל שייקספיר הבינ"ל, הנובר בקנדי סנטר. ההצגה נערכה בוקרשט, מאי 2006 - במסגרת המופע תרגום לעברית. במה על במה - שלוש הצגות
3. **ארה"ב** - פסטיבל שייקספיר בווינגטון DC, מארס 2007 – כחלק מפסטיבל שייקספיר הבינ"ל הנערך בקנדי סנטר. ההצגה נערכה בתיאטרון Signatures. המלט היא ההצגה שחנכה את המבנה החדש במקום - חמש הצגות.
4. **ארה"ב** - קליבלנד פליהאוס, אוהיו מאי 2008 – ארבע הצגות.
5. **סין** - פסטיבל שייקספיר הבינ"ל בשנחאי, מרכז האומנויות של שנחאי, מארס 2009 - שלוש הצגות
6. **רוסיה** - במסגרת פסטיבל שייקספיר הבינ"ל תיאטרון האומות, מוסקבה, אוקטובר 2009 – שלוש הצגות.

"האב"

מאת: אגוסט סטרינדברג. בימוי: יוסי פולק.

Poland - the four fest, Lodge September 2007

פולין - פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', ספטמבר 2007 - שתי הצגות

"הארץ המובטחת"

מאת: ז'אן קלוד גרימברג. בימוי: שארל תורג'מן (בצרפת)

צרפת - תיאטרון הרוזנד פואה בפאריז, מארס 2009 – כחלק מחילופי הצגות עם ה-Rond Point - התיאטרון הממוקם בשאנו- אליזה - הפקה משותפת של הקאמרי והרוזנד פואה- 5 הצגות בתל אביב.

"הדיבוק" - אנסמבל עיתים בשיתוף התיאטרון הקאמרי.

מבוסס על מחזה מאת ש. אנסקי בבימוי רנה ירושלמי

1. **הולנד** - כרוניק פסטיבל אמנויות הבמה 2009 – שתי הצגות
2. **צ'כיה** - הפסטיבל הבינלאומי בתיאטרון הלאומי פראג - שתי הצגות
3. **גרמניה** - דרדן (קופרדוקציה) 2011

"הכיתה שלנו"

מאת: שדיוש סלובוד'אק בימוי: חנוך שניר.

מקדוניה - אוחריד, ביטולה, סקופיה - שלוש הצגות שונות.
אלבניה - טיראנה - הצגה אחת.
מונטנגרו - פודגוריצה - הצגה אחת.
סרביה - בלגרד - הצגה אחת.

"המורדים"

מאת: עדנה מז"א. בימוי: עמרי ניצן

גרמניה - פרנקפורט, אפריל 2001. במסגרת חילופי הצגות עם התיאטרון העירוני של פרנקפורט - שאושפלהו - שתי הצגות.

"השיבה לחיפה"

מאת: רסאן נפאני. עיבוד לבמה: בועז גאון. בימוי: סיני פתר.

ארה"ב - וושינגטון די. סי. 2011, במרכז התיאטרון היהודי JCC. התיאטרון הקאמרי התארז למשך 14 הצגות .

"ויאמר. וילך" - אנסמבל עיתים בשיתוף התיאטרון הקאמרי.

עפ"י: התנ"ך ובבימוי: רנה ירושלמי

אוסטרליה - פסטיבל אדלייד 1998

ארה"ב - וושינגטון די.סי. 1998

גרמניה - המבורג, מינקן, דיסלדורף 1998

גרמניה - ברלין, פסטיבל ברלין יוני 1999

אנגליה - לונדון, יוני 1999, פסטיבל התיאטרון הבינלאומי

ארה"ב - סאן פרנסיסקו, יולי 2000

יצוג ישראלי בעולם הקאמרי שגריר ישראל בפסטיבלים בחו"ל:

"יושתחו. וירא" – אנסמבל עיתים בשיתוף התיאטרון הקאמרי.
מאת ובכימו: רנה ירושלמי
גרמניה – המבורג 1998, 1996 – פסטיבל התיאטרון הבינלאומי.

"יעקוב ולידינטל" –

מאת: חנוך לוין. כימו: יוסף כרמון

(על פי הבימוי המקורי של חנוך לוין).

פולין – פסטיבל לודז' לאומנויות הבמה, לודז', נובמבר 2005 – שתי הצגות.

"מיתוס" – אנסמבל עיתים בשיתוף עם תיאטרון הקאמרי

מאת: עפי' הוויים. כימו: רנה ירושלמי

ארה"ב – ניו יורק, פסטיבל הקיץ, לינקולן סנטר. יולי 2003

נובמבר 1993 ארה"ב-ניו יורק

"נעמי"

מאת: רובי פורת שובל. כימו: זכריה טובי

ארה"ב – הצגה אחת בביולג' גייט, ניו יורק.

הצגה אחת בבסטנהוף הוטל; במעמד הגברת לאה רבין – אירוע התרמה.

יוני 1994 – ניו יורק.

ניו ג'רסי. – הצגה אחת.

דטרויט. – הצגה אחת.

ווישינגטון – שגרירות ישראל – הצגה אחת.

פברואר 1995 – סיבוב בארה"ב

אוקטובר 1994 פילדלפיה.

פברואר 1995: לוס אנג'לס – הצגות בערב התרמה לנשים מוכות ובאוניברסיטת לוס אנג'לס

סאן פרנסיסקו; אוניברסיטת סנטה אוניברסיטת ברקלי,

אוניברסיטת סאן פרנסיסקו ומרכז הקהילה היהודית.

מאי 1995 ניו יורק-פתיחת תערוכת האקספוז.

נובמבר 1995: חימה, ננסוויל, אולדנד, וושינגטון, ור'ניה, ניו

יורק-לינקולן סנטר

אנגליה – נובמבר 1994 – פסטיבל מנצ'סטר.

בלגיה – דצמבר 1995 – פסטיבל השלום.

ארה"ב – אפריל 1996 – שיקגו, לוס אנג'לס.

"נשות טרויה"

עפי' אוריפידס. כימו יוקיו נינגוואה.

יפן – קו – פרודוקציה ישראל – יפן, התיאטרון הקאמרי עם תיאטרון

המטרופולין טוקיו, במסגרת ציון 20 שנה ליחסים הדיפלומטיים

ישראל-יפן, דצמבר-ינואר 2013-2012.

טוקיו – אחת עשרה הצגות

תל אביב, הקאמרי – שמונה הצגות.

"סטמפניו"

עפי' שלום עליכם. עיבוד וכימו: עדנה מזי"א ויחזקאל לרוב.

הודו – ניו דלהי 2012 – התיאטרון הישראלי הראשון שמופיע בהודו.

ההופעה במסגרת חגיגות 20 שנה ליחסים הדיפלומטיים בין הודו

לישראל. שתי הצגות במסגרת פסטיבל אומנויות הבמה של הודו.

"סיפור משפחתי"

מאת: עדנה מזי"א. כימו: עמרי ניצן.

גרמניה – התיאטרון העירוני של היידלברג, בבון שאושפילהאוס

ובתיאטרון הלאומי של ווימר,

אפריל 1997. שלוש הצגות בשלוש ערים שונות.

סיראנו דה בר'רק

מאת: אדמונד רוסטאן

כימו: גלעד קמחי

ביינג'ן סין 3 הצגות אוגוסט 2015

"עד ראה"

מאת: יהושע סובול. כימו: פאולוס מנקר

גרמניה – פסטיבל היידלברג, הפסטיבל הבינלאומי לאומנויות

הבמה, היידלברג מאי 2005

פסטיבל וייסבאדן הבינ"ל לתיאטרון 2005

שטוטגרט – התיאטרון העירוני.

המבורג – טאליק תיאטר – התיאטרון העירוני.

"פלוטור"

מאת: יעל רונן בשיתוף השחקנים. כימו: יעל רונן

1. **דרום אפריקה** – פסטיבל קייפטאון לאומנויות הבמה, מארס

2006 – פעם ראשונה שתיאטרון ישראלי מופיע בדרום אפריקה.

2. **גרמניה** – פסטיבל בינלאומי לאומנויות הבמה בוויסבאדן, מאי

2006

דיסלדורף שאושפילהאוס, מאי 2006

3. **גרמניה** – פסטיבל SETT בתיאטרון הטרירבונה, שטוטגרט יוני

2006

4. **דרום קוריאה** – פסטיבל סיאוול לאומנויות הבמה אוקטובר 2006

פעם ראשונה שתיאטרון ישראלי מופיע בדרום קוריאה.

5. **גרמניה** – התיאטרון העירוני של דרדן, מארס 2007

פסטיבל FIND בשאובינה, ברלין, מארס 2007

6. **רומניה** – התיאטרון הלאומי של בוקרשט, מאי 2007 –

הפסטיבל הבינ"ל של בוקרשט.

7. **ספרד** – פסטיבל לאומנויות הבמה, סלמנקה, יוני 2007 – שתי

הצגות

8. **גרמניה** – פסטיבל לאומנויות הבמה, לוודינגסהאפן, אוקטובר

2007 – שתי הצגות

9. **גרמניה** – שבוע תרבות ישראל, התיאטרון באולם, אפריל 2008 –

שתי הצגות

10. **בריטניה** – הברביקן סנטר, לונדון, פברואר 2009 – שש

הצגות.

"פליישר"

מאת: יגאל אבן אור. כימו: עמית גזית.

ארה"ב – ניו יורק, פסטיבל הבינלאומי בברוקלין אקדמי אופ מיוזיק

BAM מאי 1995

"צחוק של עכברוש"

מאת: נאוה סמל ואלה שריף. כימו: עודד קוטלר

1. **פולין** – התיאטרון העירוני של וארשה, דרמטיציני, מאי 2006 –

שתי הצגות

2. **רומניה** – פסטיבל סיביו לאומנויות הבמה, יוני 2008

3. **רומניה** – התיאטרון הלאומי של בוקרשט, יוני 2008

"קומדיה של טעויות"

מאת: ויליאם שייקספיר. כימו: עמרי ניצן.

הונגריה – בודפשט התיאטרון הלאומי של בודפשט, ויקסנהאוז

אפריל 1997

אוסטריה – וינה בורגתיאטר, וינה, אפריל 1997

"רצח"

1. **איטליה** – פסטיבל פארמה הבינ"ל, אוקטובר 1998 – במסגרת

חגיגות 50 שנה למדינת ישראל.

2. **גרמניה** – היידלברג – התיאטרון העירוני. בון – שאושפילהאוס.

וימאר – התיאטרון הלאומי.

ספטמבר 1999 – שלוש הצגות בשלוש ערים.

"שיינדלה"

מאת: אמנון לוי ורמי דנון. כימו: רמי דנון.

ארנגטינה – תיאטרון סן מרטין, בואנוס איירס נובמבר 1995

מסרת המסע: הרמת המורל לאחד שני הפיגועים הקשים כנגד

הקהילה היהודית ושגרירות ישראל בבואנוס איירס.

היוזמה הייתה של ראש הממשלה המנוח יצחק רבין ז"ל. אורנה

פורת יוצאת במסע הסברה ויח"צ של 10 ימים בארנגטינה בגרמנית,

ידיש ואנגלית. בנוסף מתארכת משלחת הקאמרי במשך נשיא

ארנגטינה, קרלוס מנם ומתקבלת על ידי הנשיא כמחווה מיוחדת

לקאמרי ולמשפחת רבין.

בקרב: אשה בורחת מבשורה- פסטיבל לינקולן סנטר- ניו יורק יולי 2017

פתאום דפיקה בבלת- פסטיבל ברוקלין אקדמי אופ מיוזיק- ניו יורק, דצמבר 2017

הקאמרי

התיאטרון של תל-אביב

העונה ה-72

עונת תשע"ו

סיורס ומירטל קאצן - אולם חזרות והופעות המכיל כ-200 מקומות. על במות אלה עולות עשר הפקות חדשות מדי שנה, בפני קהל מגוון הכולל כ-40,000 ממונים וכ-1,100,000 צופים בארץ ובחולין.

התיאטרון הקאמרי נתמך על ידי עיריית תל-אביב-יפו, משרד התרבות והספורט - מינהל התרבות. הקאמרי החדש נבנה על ידי מפעל הפיס בשיתוף עיריית תל-אביב-יפו.

מחלקת מנויים: טל. 03-6060900 | פקס: 03-6918171
 בשעות 08:30-21:00,
 בימי א' וערבית חג 08:30-13:00
קופה: 03-6060960 (ישיר ובכרטיס אשראי),
 בימי א'-ה' 08:30-20:00,
 בימי ו' וערבית חג 08:30-13:00, ו' ומוצ"ש שעה לפני תחילת ההצגה
 (הזמנת כרטיסים בכספיה מוקדמת עד שעה 19:00 בלבד)
 מחלקת מכירת (קבוצות ועדי עובדים):
 03-6060903/4/5/6
המחלקה החינוכית: 03-6061969
אגודת עשיתי הקאמרי: 03-6061910
כתובת הקאמרי באינטרנט: www.cameri.co.il
המחלקה לועדים: 03-6061960, 03-6060926

מנויים נכבדים
 לא פניה יש לציין את מספר המנוי.
 נא להגיע לקופה עם כרטיס המנוי/ת.
 אם החלטתם לבטל הזמנתכם נא עשו זאת עד 48 שעות לפני ההצגה,
 אחרת נאלץ לחייב את כרטיס המנוי.
 כדי להימנע מעמדיה בתור אנו ממליצים להוציא את הכרטיסים מראש.
 ישנו לב לאולם שבו מתקיימת ההצגה.
 ההנחה למנויי תאטרון הקאמרי בחניון גולדה תינתן לנכנסים
 לאחר השעה 16:00.
ישמו לב! לאחר תחילת ההצגה יופנו המארחים לציצי בלבד.
בהצגות באקטור 3 ובאקטור 4 למארחים לא תותר הכניסה, מכיוון שאין יציע למארחים.

לרכישת כרטיסים

לרכישת כרטיסים באמצעות כרטיס אשראי
 ניתן לרכוש ישירות באתר התיאטרון: www.cameri.co.il

03-6060900, 03-6060960, 1-700-707-990

להזמנת כרטיסים בפקס: 03-6918171

ניתן לשלוח דואר אלקטרוני למכתב: booking@cameri.co.il
 כניסת השירות יחיד אלכ"ם
 www.cameri.co.il לפרטים נוספים אתר הקאמרי.

מח' תאורה וסאונד מנהל	בועז רותם
תאורנים	דן טיון
דמיטרי אוסמולובסקי	אבירם שהינו
סיבלו מאירסון	דוריאן אופיקרו
אלני חדידה	אלי חדידה
סאונד אחראי	ברוך ביבס
אייל רייכשטאט	ולרי רייזס
וידאו אחראי	אוהד לויטן
מנהל טכני	יעקב משה
מנהלי במה	יוסי כוכבי
אילון מעודד	שרלי סבב
ששון סגרון	אבי גרינברג
צופים, תכנות והפעלה דרוו שאשא	עידו בן יעקב
מח' מלבישות ואבדורניות מנהלת	רקפת חיאל
אוי אלכס, רותי לוי, שרה כהן, דפנה הנדלי-יאצק,	
ציונה זקן-ברק, רעיה לידר, אירנה יומן, מירב בשארי,	
רחיל שוקר, אסף פרידמן, אורית שוחם, אליני רושה גית,	
מירב מילר, ישי לויאן, כנן אלכא, חנה חמד, מאיה לוי	
יעוץ משפטי	עידו אייל יפה, משרד עו"ד צבי יפה
רואה חשבון	רו"ח אלכס וטובה הילמן
מבקר פנים	רו"ח דניאל ספיאד
ממונה בטיחות	יעקב הכהן
משרד פרסום	מכטינגר

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף ויזימה מילוא, רוזה ליכטנשטיין, אברהם בן-יוסף ובתיה לוצנט.
 בשנת 1971 הפך התיאטרון לבעלות מועצת צופים לתיאטרון העירוני של תל-אביב.
 בראש התיאטרון מועצת נאמנות הכוללת צעירי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ-120 שחקניות ושחקנים ממיטב אמני הבמה בישראל והצגותיו מבוימות ע"י במאים ידועי שם בישראל ומחוצה לה.
 הקאמרי מציג ב-6 אלומות:
 קאמרי 1, 2, 3, 4, קפה תיאטרון, וקאמרי 5 ע"ש

מנהל כללי	נעם סמל
מנהל אמנותי	עמרי ניצן
מנהל/ית כספים ומינהל	חביבה הדר
עוזרת מנכ"ל	נועה סיקרי-יוסף
מנהלת שיווק	דפנה יעקובי
דוברות ויחסי יציבור	יעת יעקובסון
מנהלת הפרסום	רות אור-מדברי
מנהל ייצור	גי'ק חן
מנהלת אגודת הידידים והמחלקה לקשרי חוץ	סיגל כהן
מפיק ראשי	אבי גז
מפיק מחזות זמר	חיים סלע
מרכזת המחלקה הדרמטורגית	ורדית שלפי
ע' למנהלת השיווק	נועה דקל

המחלקה החינוכית
 מנהל: רון בן גדה יח"ל ט"ב
 מנהל/ת חשבונות
 גלינה לרמן
 סופי וייס
 טטיאנה אורמן
 אלינה אבקמוב
 סאשה גלדקי
 מח' שרר
 לימור רוטשילד

אגף מנויים מכירות וקופה ע"ש שולה הגרי מנהלת
 ענת פנחס
 מירב פלדמן
 אורטל חייק
 קובי פראן
 אסף פרי
 חויר חויר
 ליאור חקון
 איתי טיראן
 אבי טרמין
 עדי ארד
 אסתי קוסוביץ'
 אהוד הודיא
 שלבי בן יוסף
 הלנה ירלבה
 שחרי שן
 אישק כהן
 אלברט כהן
 מוטי כץ
 מיקי קם
 לנה כסטרופ
 עודד לאופולד
 יואב לוי
 כנרת לוימני
 לימור גולדשטיין
 אלי גורנשטיין
 נטע גרטי
 גיא גרמן
 עוזא דגן
 אלון דן
 אהוד דוברוביץ'
 נתן דטרן
 דנה מינרט
 רבקה מיכאלי
 אולה שר-סלקטר
 אוהד שחר
 רביב מדר
 גיא מסיקה
 אסף מרון
 אבישי מרידור
 דן דנדל
 דודו ניב
 יובל סגל
 אסף סלומון
 מיכה סלקטר
 דן שפירא
 אדם שפר
 ערן שראל
 עמוס תמם

מח' פיאות ואיפור ע"ש מליקה שכטר מנהלת	מלאני ספילן
נשעה אוסמולובסקי	טטיאנה רוזנשטיין
לרה גולומב	ילנה פרמגן
מחלקת אביזרים - מנהלת	אורלי שבנברג
רועי ואטרני	
מח' מנהלת	דנס אבנרי
מיכאל צבן	אביב רון
נועה כרמון	
מנהל/ת מסגריה	אלכס גולדין
מנהל/ת הצגה	מזל מלכה-קטי
הלית יזי-הדס-פארי	ניסן זוהרה
נילי בארי	יעל צ'חנובר
מזכירה	מישל זבלוזוביץ'
סדרנים ואולמות מנהל	רון לניאדו
הרמן רבוקוביץ'	גליה גבריאל
עמית אורן	
מועזין קפה תיאטרון	זיו גול
מרכזיה	פאבל קרקוז
אדם רמי	שי פראל
מינהלה	אבי מרכוס
המכון למחזאות ישראלית ע"ש חנוך לין (ע"ר)	
מנהלת	שמרית רון
קרן לילאור-תרבות ואמנות לחיילי צה"ל זיה פתרי - יו"ר	
ועדת ההיגוי	נעם סמל, אלוף מיל, ח"כ אלכזר שטרן,
יעל חולדאי,	עירית תאומים, תמר רודיק, עו"ד אמיר רוזנברג,
אפרת ליבנה-אברהם.	מנהלת הקרן: מירי מקוביץ'.
קרן יונה	תיאטרון והווארד גילמן למחזאות מקורית
אנסמבל עיתים (ע"ר)	
מנהלת אמנותית ובמאית	רנה ירושלמי
מנהל אדמיניסטרטיבי	ארז חסון

מועצת הנאמנות	רוח חולדאי - יו"ר	שרה פון שורצה
	אוסקר אבו ראזק	גיל פייר
	עמיקם בן צבי	ישראל פלג
	דוד בודוט	יאב צוקרמן
	ערן גריפל	אמיר רוזנברג
	נחמה דואק	זאב רותם
	משה הנדלס	עפר שחל
	אמינה הריס	לידה שטרייט
	יגאל וינשטיין	אברהם תירוש
ועדת הביקורת	שלמה וישינסקי	לידה שטרייט
	אתי כספי	בנציון דל - יו"ר
	ליאורה מינהק	רון ארנוני
	מנחם סלע	רויטל בן-אשר פרוץ
	רון ממוראי	נחמה דואק
ועדת מנגנון וכח אדם	ליאורה מינהק	אמיר רוזנברג-יו"ר
	ערו גריפל	זאב רותם

יגאל וינשטיין - יו"ר כבוד של הועד המנהל
 כיהן בתפקיד יו"ר הועד המנהל בשנים (1984-2014)

להקת שחקני התיאטרון (לפי סדר הא"ב)	שלומי אברהם	אורטל חייק	אילנה ארונון-בן אבי
	אשרה אלימלך	יאצק חזקיה	חן שמואל
	חן אסולין	ליאור חקון	נדב אסולין
	רות אסרסי	איתי טיראן	רות אסרסי
	עדי ארד	אבי טרמין	עדי ארד
	דידי ביליקה	אורטל חייק	דידי ביליקה
	עדנה בליליוס	שלבי בן יוסף	עדנה בליליוס
	טל בלבקשטיין	הלנה ירלבה	טל בלבקשטיין
	אסנת בן יהודה	שחרי שן	אסנת בן יהודה
	שמחה ברביץ	אישק כהן	שמחה ברביץ
	רמי ברוך	אלברט כהן	רמי ברוך
	הדר ברוך	מוטי כץ	הדר ברוך
	ירון בריכה	לנה כסטרופ	ירון בריכה
	נעה גודל	עודד לאופולד	נעה גודל
	אסף גולדשטיין	יואב לוי	אסף גולדשטיין
	לימור גולדשטיין	כנרת לוימני	לימור גולדשטיין
	אלי גורנשטיין	די לשמן	אלי גורנשטיין
	נטע גרטי	גיטה מונטה	נטע גרטי
	גיא גרמן	יעדו מוסרי	גיא גרמן
	עוזא דגן	רויב מוסקוביץ'	עוזא דגן
	אלון דן	ערן מור	אלון דן
	אהוד דוברוביץ'	קור מור	אהוד דוברוביץ'
	נתן דטרן	יפתח מורחי	נתן דטרן
	תיקי טייך	דנה מינרט	תיקי טייך
	הגר גונן	רבקה מיכאלי	הגר גונן
	שמולא ילודזי	אולה שר-סלקטר	שמולא ילודזי
	גיל וינברג	אוהד שחר	גיל וינברג
	שלמה וישינסקי	רביב מדר	שלמה וישינסקי
	טל טייס	גיא מסיקה	טל טייס
	ענת וקסמן	אסף מרון	ענת וקסמן
	עוזי זב	אבישי מרידור	עוזי זב
	ליאור זוהר	דן דנדל	ליאור זוהר
	מרים זוהר	דודו ניב	מרים זוהר
	נסים זוהר	יובל סגל	נסים זוהר
	אורי זלצמן	אסף סלומון	אורי זלצמן
	אביר זמר	מיכה סלקטר	אביר זמר
	יגאל זקס	דן שפירא	יגאל זקס
		אדם שפר	
		ערן שראל	
		עמוס תמם	
		מיי פיינגולד	
עוזרת למנהל האמנותי	נועה שכטר		
הארכיון ע"ש גרשון פלוטקין	אבי ברכר		
ספרית המחזות ע"ש זאב רייכל	ירם אמיר		

האכסדרה ע"ש ליזיקה, עמי וטדי שגיא

באכסדרה: פינת פסנתר לקידום פסנתרנים צעירים, קופות התיאטרון, מכירת ספרים ותוכניות, אוזניות לכבדי שמיעה, קבלות פנים ומפגשים אמנותיים

פוטוליון דיגיטל בע"מ קרן ג.מ.ה. סוכנויות פלורוס ביטוח בע"מ אנה יצחק שקד	דליה יוסי פרשקר לינדה ואלי שטרני מדי ואיזי שרצקי גורניצקי ושות'	גלית יוסי לנדסמן נוריה וישה סיטון איה ענדריאלנט ירוס פטרושקה אורנה וד"ר חיים פרלוק	דליה הורביץ אטקה ויגאל וישניץ דורותי ורטהיים אריאלה ואיתן ורטהיימר סנדר טל שרון ויבר טל	פנינה ומושה אדרי יעל ורמי אונגר ענת ואורי אנג'ל דוריס ומורי ארקין ישראלה ורם בכין ורדה ובועז דותן	עמיתיו כבוד ליזיקה, עמי וטדי שגיא ליאורה עופר דיים שרלי פורטר אילנה וראובן זכר
--	--	--	--	--	---

אורה יצחק שקד שושנה וישעיהו שקד פנינה והרצל שקלים רות שלמה שרון יוכי ואיזיק שרם רותי וארה'לה שרף עירית ומושיק תאומים דב תדמור שרידב השקעות בע"מ זיהה ואהרון תומרוס פרופ' חנה וד"ר ישראל תמרי	איתי ומיקי קני לילך וד"ר חיים קפלן יהודית רחובי קצין פרופ' אסי קריב נילי וד"ר שמואל קריב מתי קרסו שושנה ודוד רבינוביץ רונית ואשר רבינוביץ הילה רוני רהב תמי יהודה רוה רפיק רוזנברג נלי ויאיר רותלי דליה ופנחס רוטנברג רודה תמרוקים בע"מ חנה רומן דחווה ואבישי רייכס דפנה ושי רייכר מיכל ויובל רכבי פנינה רמון שלי ויעקב רמון אורית וד"ר חיים רסנר דז"ן שבח ופרלוב שרי - אינטרלאב בע"מ חסיה שביט יעל ושבתי שביט רונית ורמי שבירו דנה ושמעון שבס ד"ר עמי שניב כנה וזלמן שובל בנה וירוש שוחט ג'וזי ויצחק שויגר אילנה וגדעון שטיאט דניאלה ודניאל שטיינמץ ישראלה שטרני אינשטיין אנה דובי שיף הדסה ומאיר שני על שניידמן ואבי ירון רנה ואליהו שעשועו-חסון נעמה ויגאל שפר רבקה שפירו	סילבי גנתי מיכאלי עפרה מיתר מרגלית וחגן מלצר נעמי ומאיר מנדלמן נורית ויואב מנור אורה ואברהם מעוז אסתר ואלי מקבי משה מרון דליה ואייבי נאמן שרה ניצן ורדה וחיים סאמט טובה וסמי סגול עדיה ויצחק סוארי גדעון ופנינה סיטרמן תמי ואורי סלונים שרה ופרופ' מיכאל סלע יהודית סלע-אריאן ברכה וחיים סמו רלי וג'ק סמית רחל ועודד עידן גילה עיריני יהודית ואורי ענבר רחל עציון עדי ורן פוקס מיכל ודוד פורר ניצן ואיריס פורר לילי ופרופ' ראובן פייזר רבקה רוני פינור שרה ואבנר פלסק יפעת ועמרים פליישר אברהם פרדקין סוזי ודן פרופר נאוה פרי שושנה ואריה פרידנברג נורית פרייס ענת ושמואל פרנקל שלומית פרנקל קרן וגיל פרשקר זיהה ואבי פתיר שולה ואריק צדר ציפי ואפרים קונדה יעל ודורי קלגסבלד גיתית ורמי קליש	טלי ועמוס ווללש נורית ודוד וולף וילהלם רוזנשטיין בע"מ נילי ואלי זהר חגי ופרופ' אורי זליגסון אורה יוסי זרניצקי פארה ועופר חזרוב יוסף חכמי רחל ואבי חפץ גדעון טהלר נירה ושלמה טילדאג עדנה טוקטלי עירונה טייק לכרז דוד טייק ז"ל נעמי ושלמה טיסונה ענת תמיר ליאורה רומי 'הושע עליזה ופרופ' אריאל יפו הילה וזרון כהן ז. מאיר כהן סנדר ודנייד כהן פנינה ופנחס כהן איתי ורם כספי זהבה כץ ציפה ואריק כרמון שוש ואליעזר כרמל מרים לאפורס איריס ואלי לבון איריס לביא ויעקב פרנקל חיה ורובי לדנר תקוה וצבי לובצקי אבי לוי רחל ויצחק לוי מלכה ואמנון ליאון עדה ופרופ' דוד ליביא ד"ר ילנה ופרופ' סימון ליצין ליאורה ואלי לנדאו יובל ומאי לנדסברג דתי ואלכס לנדסברג רותי וגבי לטס נילי ושי מאייר אפרת ומוטי מאיר ארלט מזרחי וסימיון מזרחי ענת ומוראל מטלון רותי וניסו מטלון	גינה ודני בירן ורד ואלברט בן דהן אלישע בן צור ואירן אמודי שלמה בר לני וחנינה ברנדס קוני ודן ברניצקי אילנה ברנר מירי איתן ברק נאוה ברק ושלום זינגר אורנה ברקת מיקי ושייקה ברקת קרן ויעירא ברקת עדנה גבריאל' קרן ועזי גוט שרה וד"ר יעקב גולן מירלה ושמעון גולדברג ד"ר אלן גושי דניאלה גושי אלישבע גיבל' שרה ומיכה גייגר גילה גיל גנס ודני גילרמן חיה גיל-און רות ואיתן גלזמן נילי גליק מרים גרוס צביה ופרופ' יוסף גרוס רחל גרוס יסמין גרדמן ורן פרדמן פנינה דגן וטלי זינגר גבריאלה דוד נורית וגדליה דורון שלומית ושמואל דורנשטיין אורלי ונחמי דנקנר שושנה ומושה דראל נעמי ואהוד הומניר ניצה הינדלס הלנה עיזובים בע"מ אלי הלפן הילה ואמנון הלפר אריאלה והלל הלקין אלכס הלרמן אילנה ויאיר המבורגר שלה וירוס הסל אורה וד"ר אביקס הראל	נשיאת כבוד ראשונה לאה רבין ז"ל (1993-2000) יור האגודה ליאורה עופר מייסדת יו"ר בשנים 1993-2003 אתי כספי מייסדת יו"ר האגודה הבינלאומית אמיהה הריס מנהלת האגודה סיגל כהן רכות האגודה מירי סבן
---	---	---	--	--	--

אורה יצחק שקד שושנה וישעיהו שקד פנינה והרצל שקלים רות שלמה שרון יוכי ואיזיק שרם רותי וארה'לה שרף עירית ומושיק תאומים דב תדמור שרידב השקעות בע"מ זיהה ואהרון תומרוס פרופ' חנה וד"ר ישראל תמרי	איתי ומיקי קני לילך וד"ר חיים קפלן יהודית רחובי קצין פרופ' אסי קריב נילי וד"ר שמואל קריב מתי קרסו שושנה ודוד רבינוביץ רונית ואשר רבינוביץ הילה רוני רהב תמי יהודה רוה רפיק רוזנברג נלי ויאיר רותלי דליה ופנחס רוטנברג רודה תמרוקים בע"מ חנה רומן דחווה ואבישי רייכס דפנה ושי רייכר מיכל ויובל רכבי פנינה רמון שלי ויעקב רמון אורית וד"ר חיים רסנר דז"ן שבח ופרלוב שרי - אינטרלאב בע"מ חסיה שביט יעל ושבתי שביט רונית ורמי שבירו דנה ושמעון שבס ד"ר עמי שניב כנה וזלמן שובל בנה וירוש שוחט ג'וזי ויצחק שויגר אילנה וגדעון שטיאט דניאלה ודניאל שטיינמץ ישראלה שטרני אינשטיין אנה דובי שיף הדסה ומאיר שני על שניידמן ואבי ירון רנה ואליהו שעשועו-חסון נעמה ויגאל שפר רבקה שפירו	סילבי גנתי מיכאלי עפרה מיתר מרגלית וחגן מלצר נעמי ומאיר מנדלמן נורית ויואב מנור אורה ואברהם מעוז אסתר ואלי מקבי משה מרון דליה ואייבי נאמן שרה ניצן ורדה וחיים סאמט טובה וסמי סגול עדיה ויצחק סוארי גדעון ופנינה סיטרמן תמי ואורי סלונים שרה ופרופ' מיכאל סלע יהודית סלע-אריאן ברכה וחיים סמו רלי וג'ק סמית רחל ועודד עידן גילה עיריני יהודית ואורי ענבר רחל עציון עדי ורן פוקס מיכל ודוד פורר ניצן ואיריס פורר לילי ופרופ' ראובן פייזר רבקה רוני פינור שרה ואבנר פלסק יפעת ועמרים פליישר אברהם פרדקין סוזי ודן פרופר נאוה פרי שושנה ואריה פרידנברג נורית פרייס ענת ושמואל פרנקל שלומית פרנקל קרן וגיל פרשקר זיהה ואבי פתיר שולה ואריק צדר ציפי ואפרים קונדה יעל ודורי קלגסבלד גיתית ורמי קליש	טלי ועמוס ווללש נורית ודוד וולף וילהלם רוזנשטיין בע"מ נילי ואלי זהר חגי ופרופ' אורי זליגסון אורה יוסי זרניצקי פארה ועופר חזרוב יוסף חכמי רחל ואבי חפץ גדעון טהלר נירה ושלמה טילדאג עדנה טוקטלי עירונה טייק לכרז דוד טייק ז"ל נעמי ושלמה טיסונה ענת תמיר ליאורה רומי 'הושע עליזה ופרופ' אריאל יפו הילה וזרון כהן ז. מאיר כהן סנדר ודנייד כהן פנינה ופנחס כהן איתי ורם כספי זהבה כץ ציפה ואריק כרמון שוש ואליעזר כרמל מרים לאפורס איריס ואלי לבון איריס לביא ויעקב פרנקל חיה ורובי לדנר תקוה וצבי לובצקי אבי לוי רחל ויצחק לוי מלכה ואמנון ליאון עדה ופרופ' דוד ליביא ד"ר ילנה ופרופ' סימון ליצין ליאורה ואלי לנדאו יובל ומאי לנדסברג דתי ואלכס לנדסברג רותי וגבי לטס נילי ושי מאייר אפרת ומוטי מאיר ארלט מזרחי וסימיון מזרחי ענת ומוראל מטלון רותי וניסו מטלון	גינה ודני בירן ורד ואלברט בן דהן אלישע בן צור ואירן אמודי שלמה בר לני וחנינה ברנדס קוני ודן ברניצקי אילנה ברנר מירי איתן ברק נאוה ברק ושלום זינגר אורנה ברקת מיקי ושייקה ברקת קרן ויעירא ברקת עדנה גבריאל' קרן ועזי גוט שרה וד"ר יעקב גולן מירלה ושמעון גולדברג ד"ר אלן גושי דניאלה גושי אלישבע גיבל' שרה ומיכה גייגר גילה גיל גנס ודני גילרמן חיה גיל-און רות ואיתן גלזמן נילי גליק מרים גרוס צביה ופרופ' יוסף גרוס רחל גרוס יסמין גרדמן ורן פרדמן פנינה דגן וטלי זינגר גבריאלה דוד נורית וגדליה דורון שלומית ושמואל דורנשטיין אורלי ונחמי דנקנר שושנה ומושה דראל נעמי ואהוד הומניר ניצה הינדלס הלנה עיזובים בע"מ אלי הלפן הילה ואמנון הלפר אריאלה והלל הלקין אלכס הלרמן אילנה ויאיר המבורגר שלה וירוס הסל אורה וד"ר אביקס הראל	עמיתים קובי אבן עזרא יגאל אהובי ד"ר סימה ופרופ' אבינעם אופיר רותי וגדעון אורבך מיה אוריון פלג שרי ותחנום אורן יפ' וד"ר אריה אורנשטיין ד"ר ניצה ופרופ' גדעון אורצקי נורית ואבנר אזולאי רותי אחיעזר שרה אילין אהובה אילן וגדעון בן טל ברוריה ויהושע אימבר פולט איתן שרה אלאלוף גילה אלכין עפרה ורפי אלול מירי ואבי אלון איטה אלחנני עדיית אלרון טלי ואבי אנג'ל רות ואברהם אסף דרורה ודוד אפרתי אורית וצבי אפרתי דניאלה אפשטיין רינה צ'צ'ק אקסלברד אסנת ועמי אראל רינה וגדעון באום ניצה וישראל באומן גורית וישראל באומן רותי ואלדד בוקשפן יעל ואיזי בורוביץ'
---	---	---	--	--	--

מועצת המנהלים
יו"ר הדיקטוריון
 שלום אלקיים
מ"מ יו"ר הדיקטוריון
 שלי חשן
חברי הדיקטוריון
 מיקי ירושלמי
 אלי לוי
 מיכל ויסיברוט
 משה קורניק
 דפנה הראל
 שמואל גפן
 דן להט
 אפיירה יוחנן וולק
 מהרטה ברוך-רון
 אהרון מדואל
מנכ"ל
 עו"ד יוחנן דן
סמנכ"ל כספים
 רוי"ח אורי קופרברג
סמנכ"ל
 שרית עשירי

מנהל הפעול ואחזקה
 דוד אשכנזי
מנהלת הלשכה
 מיטל יהודה

מנהל תכנון ובקרה
 רון דזנר
מנהלת חשבונות
 דנית דהן
מזכירות הלשכה
 רומי לוריא
יועץ משפטי
 עו"ד גדעון פישר
מבקר פנים
 רוי"ח משה בקשי

INTERNATIONAL SOCIETY OF THE CAMERI THEATRE OF TEL-AVIV
 ■ Founder and Chair : Amina Harris, Aya Azrielant, Lilly & Danny Bensusan, Susan & Mark Bekerman, Wendy and Henry Brecher, Ety Caspi, Sir Trevor and Lady Susan Chinn, Denise Cohen, Sir Ronald and Lady Sharon Cohen, Steve Cohn, Shimonah Cowan, Dafna & Gerald Cramer, Shirley Dolits, Caryl Englander, Dinah Evani, FIA - Friends of Israel Art, Wendy Fisher, Diana Frankel, Ian Foux, Michele Foux, Arnold Fulton, Michael and Susan Gelman, Ella Gera, Meira Geyra, John Gommers, Nicholas Gould, Marcia and Michael Green, Mr. and Mrs. Clifford Gundel, Freda and Albert Harris, Lilian and Michael Harris, Natasha and Ronald Harwood CBE, Elad Hefets and Svetlana Shmuilevitch, Judith Joseph, Dr. Cyrus Katzen, Ariella Kisch Delany Miguel Klabin, Maria Izabel Klabin, The Kennedy Leigh Trust, Jacqueline and Marc Leland Foundation, Sir Sydney and Lady Lipworth, Carol & Joey Low, Sir David and lady Catherine Manning, Myra and Alec Marmot, Emilia Mousseri, Louise and Norman Natfalin, Naomi Perlman, Brian Pilkington, Joshua and Roni Podell, Dame Shirley Porter, The Porter Foundation, Nira and Harold Preiskel, Henery and Anne Reich Foundation INC, Jennifer Rosenberg OBE, Theodor Herzl Reitman, Irving M Rosenbaum, Tamar Rudick, Ruth and Brian Sandelson, Edward M. Satell, Rachel Selzer, Ramona Seroussi, Basil Sherman, Barbara Sieratzki, Harold Sieratzki, Angela and Michael Sorkin, Nathan Steinberg, Janet Suzman, Vivienne and Eli Tabori, Miriam & Aaron Ziegelman, Feigie and Rubi Zimmerman

כבר לא צריך להרטיב את הראש
כדי לחפוף!

ליקוין | טל: 052-5222222 | www.naturalformula.co.il

חדש מנטורל פורמולה: שמפו יבש מנקה ומרענן ברגע ללא חפיפה

כל אחת מכירה את התחושה הזו: השיער זקוק לחפיפה אבל אין לך זמן לחפוף או שבדיוק עשית פן והשיער כבר שומני... אז מהיום את יכולה ליהנות משיער נקי גם בלי לחפוף במים. עוד פתרון מקצועי מנטורל פורמולה: שמפו יבש. שמפו בספריי מנקה ומרענן ברגע ללא צורך בחפיפה

- נספג במהירות • סופח שומן ולכלוך • מעניק ניחוח מרענן • שומר על הפן ועיצוב השיער • ללא סלק, ללא פארבנים, ללא מלחים, ללא SLS.

לבחירתך 4 סוגים, חפשי את המתאים ביותר לשיעריך

עסי את החומר
לתוך הקרקפת, וזהו!
השיער נקי ומוכן.

נערי את המיכל
ורססי במרחק של
20 ס"מ מהקרקפת.

GIGI

ACTIVE COSMETOLOGY SINCE 1957

כשמדובר בעור שלי
אין פשרות

MAC

תומכת

באומני האיפור
העובדים בקולנוע,
טלוויזיה, תיאטרון,
מוזיקה, אופנה
ואומנויות הבמה

מחזאות ישראלית

ארוחת טעימות מחזה ישראלי חדש מאת שלומי מושקוביץ	*החדר האחורי מחזה ישראלי חדש מאת עדנה מזי"א ובבימויה
אשכבה מאת חנוך לוין	***אשה בורחת מבשורה מחזה ישראלי חדש מאת דויד גרוסמן עיבוד ובימוי: חנן שניר
הרטיטי את לבי מאת חנוך לוין	על האש מחזה ישראלי חדש מאת דרור קרן
הזאבים מחזה ישראלי חדש מאת הלל מיטלפונקט	עוץ לי גוץ לי מחזמר מאת אברהם שלונסקי ודובי זלצר

מחזאות בינלאומית וקלאסיקה

כטוב בעיניכם מאת ויליאם שקספיר	מחזמר מצחיקונת מוסיקה: ג'ולי סטיין פזמונים: בוב מריל מחזה מאת איזבל לנארט עפ"י ספר שכתבה
סיפור הפרברים מחזמר עפ"י ג'רום רובינס מחזה: ארתור לורנץ מוסיקה: לאונרד ברנשטיין מלים לשירים: סטיבן סונדהיים	אויב הציבור עפ"י הנריק איבסן
סיראנו דה ברז'ראק קומדיה מאת אדמונד רוסטאן	עמודי החברה מאת הנריק איבסן עיבוד ותרגום: ארתור קוגן ואיתי טיראן בימוי: ארתור קוגן
כבוד אבוד מאת איאד אקטאר	מפיסטו מאת קלאוס מאן מחזה: הלל מיטלפונקט
יהודים רעים מאת ג'ושוע הרמון	אנה מאת ג'סיקה דורלאכר ולאון דה ווינטר
איבנוב מאת אנטון צ'כוב	***הכתה שלנו מאת טדאוש סלובודז'אנק
פר גינט מאת הנריק איבסן (אנסמבל עיתים)	מלון רנדוו קומדיה מאת ז'ורז' פדו

בקרוב

תמונות מחיי נישואין ** מאת אינגמר ברגמן	שליחותו של הממונה על משאבי אנוש מחזה ישראלי חדש מאת א.ב. יהושע
סוס אחד נכנס לבר מחזה ישראלי חדש עפ"י דויד גרוסמן עיבוד: מיכה לבינסון	קרום מאת חנוך לוין
שלוש אחיות*** מאת אנטון צ'כוב	רישיון לחיים מאת רון אלישע

בראבו

בנק הפועלים חוגג עם התיאטרון הקאמרי 73 שנות יצירה
אנו גאים לתרום לאמנות הבמה בישראל במסגרת פעילותנו למען הקהילה

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב

פועלים בקהילה
כשנותנים מכל הלב, הלב מתרחב